KNJIŽNICA EDVARDA KARDELJA V CELJU

REČICA OB SAVINJI MOZIRJE

Savinjske NOVICE

Glasilo skupščine občine in delovnih organizacij občine Mozirje

Leto XII
Številka 7
Julij 1980

LJUBNO GORNJI GRAD

Stabilizacija – naloga in obveznost vseh

Napori za stabilizacijo našega gospodarstva so že nekaj časa osrednja naloga delovanja vseh subjektivnih sil v naši družbi. Za dosego ciljev stabilizacije so bili v zadnjem času sprejeti številni ukrepi, ki naj bi ob mobilizaciji vseh dejavnikov zagotovili dolgoročno ustalitev gospodarskih in družbenih tokov na zdravih temeljih.

V okviru programa svojega delovanja je vprašanja uresničevanja ekonomske stabilizacije obravnavala tudi občinska konferenca ZKS Mozirje na junijski seji.

Konferenca je kritično ocenila stanje gospodarskih razmer in ob tem izpostavila glavna žarišča nestabilnosti in slabših rezultatov gospodarjenja. Splošna ugotovitev je, da nismo uspeli odpraviti nekaterih dolgoročnih trendov, ki slabijo učinkovitost gospodarjenja. Preskrbljenost s surovinami in repromateriali je nezadovoljiva in povzroča težave pri izpolnjevanju letnih proizvodnih načrtov. Težave smo imeli tudi v zvezi z likvidnostjo. Ni nam uspelo pravočasno aktivirati novih investicij, zato je tudi rast dohodka nižja od planirane. Nekateri uporabniki družbenih sredstev niso spoštovali določil resolucije in družbenega dogovora o razporejanju dohodka, saj ugotavljamo, da se osebni dohodki gibajo nesorazmerno z rastjo dohodka. Nespoštovanje sprejetih proporcev delitve je potrebno najširše oceniti in sprejeti energične ukrepe za odpravo ugotovljenih slabosti.

Konferenca je ugotovila, da so delovni ljudje ob začetku leta brez zadržkov sprejeli družbenopolitično zasnovano akcijo za uresničitev gospodarske stabilizacije. Pri planiranju posameznih ukrepov pa nismo bili dovolj konkretni in jasni. Na iniciativo družbeno političnih organizacij so bili v zadnjem času sprejeti dopolnilni ukrepi, zlasti na področjih zagotavljanja večjega izvoza in odpravljanja vzrokov za izgube v poslovanju. Kljub zaostrenim pogojem gospodarjenja so ti ukrepi že dali pozitivne rezultate, zlasti na področju uravnavanja zunanjetrgovinske bilance.

Ocenjeno je bilo tudi doslej opravljeno delo pri pripravi planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje. Ugotovljeno je bilo, da vsi nosilci planiranja niso upoštevali stabilizacijskih usmeritev in bo zato potrebno v fazi usklajevanja marsikatere osnutke bistveno popraviti.

V razpravi so člani konference ocenili uresničevanje sprejetih sklepov v svojih delovnih sredinah. Ugotovili so, da smo sprejeli že številne dobre sklepe in stališča, da pa pri uresničevanju v praksi preveč pogosto popuščamo in da premalo izpostavljamo konkretno odgovornost organizacij in posameznikov. Borba za stabilizacijo gospodarstva in družbe je naloga in dolžnost vseh, zato je treba na vseh nivojih zagotoviti akcijsko učinkovitost in odgovornost. Težavne gospodarske razmere zahtevajo boljše delo, varčnejše gospodarjenje in odpoved vsem nepotrebnim oblikam porabe od temeljne organizacije in krajevne skupnosti do federacije. Splošnih ugotavljanj in opredeljevanj o stabilizaciji je dovolj, potrebno je, da vsi nosilci odločanja konktetizirajo svoje naloge in jih med seboj usklajeno uresničujejo.

Tudi nekateri administrativni ukrepi, ki jih je bilo nujno sprejeti, bodo morali biti še dopolnjeni, ker so nedodelani, medsebojno premalo povezani in neusklajeni. Vedeti pa moramo, da upravni ukrepi v bistvu ne morejo trajneje rezreševati problemov v gospodarstvu, saj noben organ izven združenega dela ne more prevzeti funkcije ustvarjanja ali razpolaganja z dohodkom. Stabilizacijsko gibanje bo uspešno le, če bo temeljilo v zavesti delovnih ljudi in občanov. Okrepiti bomo morali tudi nadzor nad spoštovanjem zakonitosti, dogovorov in sporazumov, reda in discipline, kar naj omogoči zdrave odnose med ljudmi in zdrav temelj napredka naše družbe. Preprečiti je treba, da bi nekatere skupine in posamezniki izkoriščali odprtost naše družbene ureditve in s špekulacijami živeli in bogateli na račun družbe. Samo delo in rezultati dela morejo biti temelj družbenega in materialnega položaja posameznika.

Občinska konferenca je sprejela nekaj konkretnih sklepov, ki obvezujejo osnovne organizacije in člane ZK za uresničevanje nalog gospodarske stabilizacije. Poudarjeno pa je bilo, da je stabilizacija dolgoročen družbeni proces in da se moramo odločno konfrontirati s tistimi, ki hočejo stabilizacijo uresničiti na račun drugih ali pa pasivno stati ob strani.

J. T.

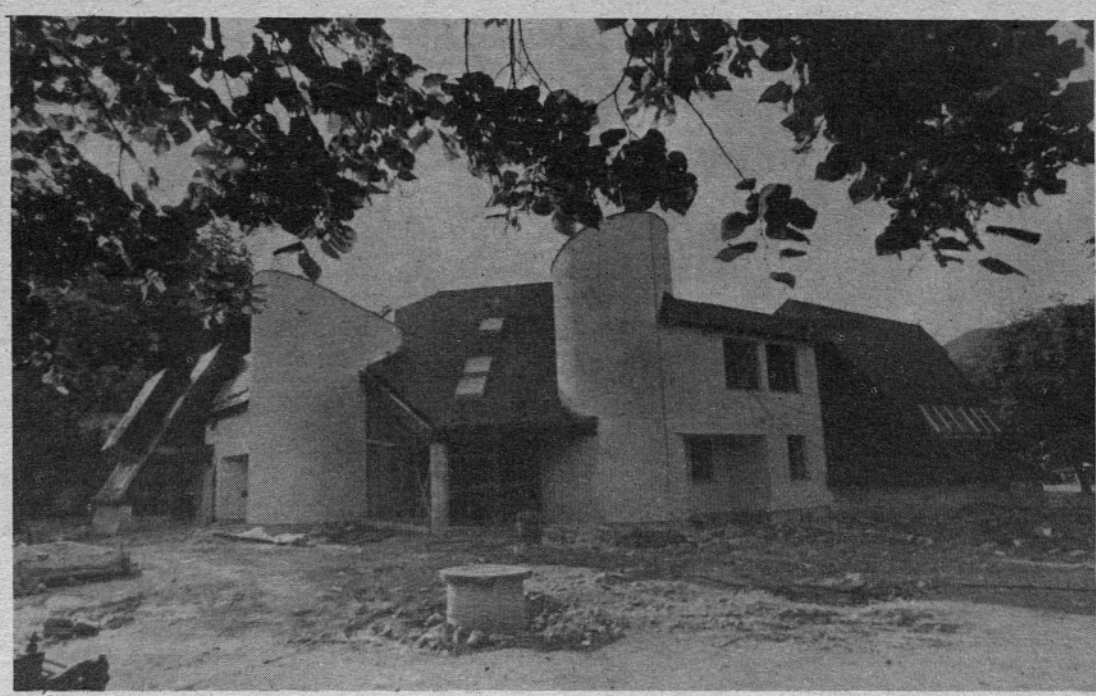

Kulturni dom v Nazarjah bo kmalu gotov

Ponosni smo na svojo samobitnost

Kolikokrat je opredeljena misel človeka prešla njega samega in se spremenila v zasmeh tistemu, ki je želel nekaj več nekaj lepšega, v korist vsem, nekaj kar bi lahko bilo v ponos? Ali sme uporabiti besede, da smo morda tudi mladi (na Smreki) začeli podoživljati in se bahato ponašati z lažno solidarnostjo? Kaj nam pravzprav pomeni mladinska organizacija, komu je namenjena, kdo ima pravico delati v njej in še mnogo vprašanj je nedorečenih; ali smo se kdaj vprašali, kako in na kakšen način premakniti stvari z mrtve točke? Pomeni delo v mladinski organizaciji le enkratno dejanje, ki se z leti spremeni v spomin, ali pa vendarle gre za začetno vzgojo in življenjske usmeritve, za uspešno in razumevajoče dojemanje družbenopolitičnega sistema in samoupravljanja kot celote. Kritično je potrebno oceniti odnos do dela v organizaciji kakor tudi v organih, pa ne samo na ravni delovne organizacije oz. krajevne skupnosti temveč na ravni občine, republike . . . Mar smo za svoje delo, ki je po vsebini obsežno, pestro in zahtevno samo nekomu odgovorni ali pa imamo pravico tudi do strokovne pomoči, do želje po afirmaciji . . . ? Zakaj smo potisnjeni v ozadje, nas k temu sili sistem ali smo sami krivi?

Nisem osamljen v mislih, da nam pride prav sleherni izgovor, ki ima vsaj malo realne podlage, pa četudi gre za laž – verjeli ali ne, takšni smo. Enako smo nekateri doživljali v soboto 28. junija, ko smo, sicer z nasmehom in zadovoljstvom, vihteli krampe, lopate in kladiva pri tem pa nismo pozabili na vas – množico mladih, ki iz dneva v dan, iz akcije v akcijo lažete sami sebi in s pretvezo obljube padate na izpitu poštenosti, spoštovanja in solidarnosti. Mladinska organizacija ne sme s svojim delom pomeniti odtujevanja in zapiranja v lastni krog, tega se, zlasti „aktivisti", zavedamo, zato vam o slehernem dogodku pišemo, vas seznanjamo, da bi tudi vi končno spoznali, da je mesto mladega človeka – delavca v organizirani mladinski organizaciji.

Realnost dela mladih je nedvomno v enotnosti in njeni moči, kar pa ne moremo trditi za zadnjo delovno akcijo.

Sami ne želite sodelovati, istočasno pa hrepenite po novem, po stvareh, ki vam jih delovna organizacija in dom ne moreta dati. Kje je torej razlog, da tega ne uresničite? Vzdušje, ki vlada v mladinski organizaciji, bi moralo biti ponos nam vsem. Da pa slogani in še kaj ne prinašajo uspehov in da ponos lahko pomeni tudi poraz in konec intuziazma, nam zgovorno kaže udeležba pri urejanju oziroma izvajanju gradbenih del v naši delovni organizaciji.

Ocena zadnje organizirane akcije je lahko kritična kar zadeva udeležbo, nikakor pa tega ne moremo trditi za storilnost nas, ki smo se akcije udeležili. Pred šesto smo spoznali, da polovica tistih, ki so obljubili, ne bo prišla na akcijo, tako da nas je bilo vsega skupaj „samo" osemnajst od preko devedeset mladih. V nas se je rodila neka čudna sla, vsak zase smo obljubili, da bomo dodeljena dela opravili in pomagali še tistim, ki jim to ne bi uspelo. Zagrizeno smo delali in v znoju ter nekaterih žuljih spoznavali resnico, resnico, da moramo delati s podvojeno močjo, da bomo upravičili mladost in zaupanje starejših delavcev delovne organizacije. Nismo prišli, kot je bilo slišati samo za število in v želji, da mine osem ur, temveč trdno odločeni, da postorimo to in ono, da na ta način pomagamo delovni organizaciji in v ekonomskem efektu pridamo še svoj delež k stabilizaciji. Ponosni smo na svojo samobitnost, hkrati pa se sramujemo vseh, ki nas nenehno izdajajo in omadežujejo ime „Smreka". Ne pozabite: „Delo pomeni v Jugoslaviji dostojanstvo!"

Ne morem si predstavljati takšnega odnosa do dela na delovnem mestu, do delegatskega sistema, do izobraževanja . . . Nujno je, da v celotnem spletu mora izostati večji uspeh, če do njega sploh pride, da so napake pogostejše, da se odnosi, kot posledica neuspehov, slabšajo in da se ob tem poraja še večje nezadovoljstvo in nezaupanje v odločitve ter drug v drugega Mladi moramo biti vzror na vseh področjih življenja, moramo se pravilno usmerjati; ob učenju na napakah, le te odpravljati in se zavedati dolžnosti, ki jo je družba postavila pred nas. Besede zvenijo karajoče, prav pa bo, če jih jemljete kot resen opomin, in kot napotek za naprej.

IVO
(Iz glasila Smreka)

Stabilizacija je

- produktivno delo
- varčevanje
- boj proti razsipništvu

pomeni

- uveljavljanje in razvijanje samoupravnih odnosov
- dobro gospodarjenje in večji dohodek
- zagotavljanje čimboljših delovnih pogojev ter družbene in življenske ravni

to bomo dosegli

- z izrabo delovnega časa
- s smotrnim uporabljanjem delovnih sredstev in materiala
- z uresničevanjem in preseganjem nalog na svojih delovnih mestih
- z varčevanjem na vseh področjih naše dejavnosti in življenja
- s koristnimi predlogi, inovacijami ter uvajanjem sodobne tehnologije in organizacije dela

zato bomo

- izvajali dogovorjene in načrtovane naloge
- spodbujali delovno tekmovanje in udarništvo
- organizirali prostovoljne delovne akcije

Ob dnevu vstaje slovenskega naroda

Iz leta v leto se spomin vrača k dnevu vstaje.

Najprej je tu epohalni dogodek po sebi. Navzlic premnogim pripovedim in ocenam, ki so se ukvarjale z dimenzijami dejstva, da so v Sloveniji 22. julija 1941 počile prve partizanske puške, se zdi ta dogodek zaradi obilja svojih pomenov še vedno zgodovinsko svež in spominsko neiztrošen. Zlasti je še občutiti nedorečenost glede vrednotenja odločitve, da se je komaj poldrug milijon Slovencev – hkrati z drugimi jugoslovanskimi narodi – spustil v oborožen boj s fašistično poštastjo, ki je že bila strla večino evropskih držav, osvojila nebo nad Britanijo ter zagazila prek milijonov trupel v globino Sovjetske zveze. Ta čas, ko so evropske civilizacije in kulture osuplo čemele v nacističnih okovih, so samo jugoslovanski narodi – in med njimi slovenski – razvili moralno silo, potrebno za organiziran upor in boj.

Še posebno razsežje je dala vstaji psihološka presenetljivost, izvirajoča iz nasprotja med dejanjem upora pa med ustaljenim mišljenjem o značaju slovenskega naroda. Izza stoletij po Gubčevem puntu, izza videza, kako so Slovenci voljno in strpno nosili habsburški jarem, pa izza vdane fevdalne in kapitalistične tlake, se je namreč v bližnjem in daljnem svetu izoblikovala predstava, da je ta narodič nevojaški, katoliško pacifističen, nezmožen vsakršne osvobodilne, posebno še oborožene akcije.

Toda prvi streli molniške, rašiške in drugih partizanskih čet so dokazali, da je razmeroma kratkotrajno delo komunistične partije znotraj delavskega razreda in znotraj naprednih ljudskih množic povzročilo v narodu karakterno spremembno. Dan vstaje je potrdil, da so bila stavkovna gibanja v minulih desetletjih velika šola revolucije, da je Tito naredil iz partije učinkovito udarno silo, da Speransova videnja niso bila samo iluzija upajočega, da program s Čebin ni ostal želja peščice zanesenjakov, in naposled, da sestanek osmerih ustanovnikov Osvobodilne fronte pred tremi meseci ni bil ne farsa ne groteska, 22. julij 1941 je bil rojstni dan nove slovenske narodne zavesti, tiste zavesti, ki je odsihdob ne opredeljujejo samo misel, čustvo in beseda, marveč se razodeva tudi v svetu odločnega dejanja. Štiri leta neenake obrambne vojne in revolucije so bila s svojimi žrtvovanji, trpljenji in junaštvi več kot zadosten preizkus, da si smejo Slovenci lastiti resnico, da so postali zavestno bojevniški in ustvarjalen narod.

(Iz sestavka Zorana Križnika – Komunist št. 28)

V bodoče več skrbi višinskim kmetom

V svetu postaja hrana izrazito strateškega pomena. Tudi pri nas se trudimo kmetijstvu dati mesto, ki mu v gospodarskem in družbenem pogledu gre. V zadnjem času se mnogo razpravlja o tegobah višinskih kmetov in se to vprašanje uvršča med najvažnejša v borbi za obstoj hribovskih kmetij. Tudi v občinskem merilu se je o stanju v naši dolini temeljito obravnavalo in nakazalo določene mere in ukrepe, ki bi ublažili težke proizvodne pogoje na višinskih kmetijah. Direktor kmetijske zadruge ing. Lojze Plaznik dela tudi v republiški komisiji za reševanje vprašanj višinskih kmetov in smo ga zato prosili za razgovor.

Novice: Slišali smo za vaše osebno prizadevanje pri reševanju nekaterih vprašanj hribovskih kmetij, zato nas zanima, kako vidite trenutno stanje pri nas?

Plaznik: V naši občini je okoli 2 tretjini kmetij v hribovskih predelih. Smatram za hribovske tiste, ki leže ali nad 500 m višine, ali pa je na nižje ležeči naklon obdelovalnih površin nad 25 %. Ugotavljamo da je preusmeritev v blagovno proizvodnjo zajela prvenstveno nižinske kmetije, pač zaradi ustreznejših pogojev. Ocenjujemo, da imajo nižinske kmetije svoje zmogljivosti izkoriščene kakih 80 %, medtem, ko je ta odstotek pri višinskih le okoli 30 %. Do zamujanja v preusmeritvi je pri slednjih prišlo zaradi pomanjkanja cestnih povezav, elektrifikacije, preskrbo z vodo, slabih stanovanjskih pogojev, marsikdaj pa tudi zaradi odhajanja mladih s posestev. Ne moremo mimo ugotovitve, da mnogi niso zaupali nakazanemu razvoju kmetijstva, nekateri pa so se izogibali zadolževanju.

Novice: Koliko je res proizvodnih kmetij?

Plaznik: Od 740 zaščitenih kmetij, ki bi naj torej tudi v naprej ostale, je preusmerjenih kakih 500. Je pa seveda stopnja proizvodnosti na njih kaj različna. Pripominjam, da je številko razumeti, kot skupno število (višinske in nižinske).

Novice: Ali je na teh 500 kmetijah zagotovljen naslednik?

Plaznik: Seveda je slabše glede tega na višinskih kmetijah. Ocenjujemo, da je v 30 % naslednik dan, medtem, ko je v 40 % primerov ta dvomnljiv v ostalem pa nimajo naslednika. To je vsekakor zaskrbljujuče.

Novice: Razseljevanje v naših kmetijskih predelih ni le vprašanje proizvodnje hrane, ampak je glede na geografski položaj stvar širšega družbenega pomena?

Plaznik: Podobno stanje, kot pri nas je v Sloveniji na sploh. Ocenjuje se, da je kritično kar na 120.000 kmetijah v naši republiki. V našem primeru pa ne gre zanemarjati dejstva, da ven darle živimo ob državni meji. Te predele bi morali držati čvrsto naseljene. Prostor mora ostati živ, krajina kulturno negovana in končno moramo ohraniti pridelovanje hrane tudi za potrebe SLO, oziroma zaradi obrambne sposobnosti.

Novice: Kaj in kakšne ukrepe lahko pričakujemo za izboljšanje stanja na višinskih kmetijah?

Plaznik: Doslej smo že uveljavljali razlike pri posojilih v korist višinskih kmetov. Pomagalo se je pri gradnji cest, elektrifikaciji in telefonski povezavi. Tudi pri zemljiškem davku so bile določene ugodnosti. V predlogu, ki se ta čas pripravlja, pa naj bi ukrepi delovali v tri smeri. V prvem naj bi se zagotovila gmotna stimulacija za vzpodbudo proizvodnje, v drugem naj bi se v nekaterih socialnih pogledih zagotovilo več varnosti, kot tretje pa naj bi dobili zakone, ki naj učinkoviteje urejajo nasledstvo.

Novice: Se obeta tedaj boljše za višinske kmetije?

Plaznik: Na vsak način. Žal z zamudo prihajamo do odnosov do teh vprašanj. Seveda bodo ukrepi vspodbud postopni. Saj ni pričakovati, da se vse na hitro lahko uredi. Postaviti je treba vse na tesno sodelovanje z območno kmetijsko, oziroma gozdarsko organizacijo. To so delovanje je že sedaj temelj, v bodoče pa bo še bolj.

Pričakovati pa moramo tudi ukrepe, ki bodo vzpodbujali tiste, ki zemljo smotrno koristijo in bremenili tiste, ki jo zanemarjajo. To bodo urejali davčni predpisi. Končno pa je prav, da zagotovimo koriščenje vse razpoložljive zemlje. To, da nekdo iz klubovanja ne omogoči kmetijsko koriščenje zemlje iz čistih lastninskih vidikov, najbrž v času, ko se vsi borimo za lasten vir hrane, ni vzdržno.

Vida Brinjovc

Na kmetih so dela težka

Kmetijske proizvajalke so že večkrat spregovorile o tegobah njihovega življenja. To se v marsičem razlikuje od vsakdana njihovih vrstnic v drugih poklicih. Vida Brinjovc, mati dveh malih otrok se je z Lepe njive priženila na Hudobreznikovo. Pravi, da je hkrati kmetica, mati in delavka za vse. Pri gospodinjstvu ji je glavna opora moževa mati, sicer so pa njene delovne naloge razporejene čez ves dan od ranega jutra do noči. Pa kljub temu ne bi zamenjala kmečkega poklica z drugim. Lep je kot pravi in časten. Pa še družbeno pomemben. Res, do sedaj še z možem nista bila na dopustu, ni bilo časa. Kakor tudi ni časa, da bi se aktivneje vključila v delo žena v zadrugi, dasiravno se pomena tega dobro zaveda. Želi si, da bi bila kmetija sodobna in da bi njenim otrokom bolje šlo kot je to bilo v preteklosti. Sedaj se spoštuje delo, nekoč se ni! Njena največja želja pa je, da bi v miru živeli in da bi zdravje v družini omogočilo premagovati vse delovne napore.

Naskupščini delegatov krajevne skupnosti Ljubno so pripravili tudi kulturni program. J. P.

Ljubno je praznovalo

Na Ljubnem se je zbralo mnogo ljudi, ki so bili priča pestremu dogajanju ob krajevnem prazniku in obletnici nogometnega življenja v kraju. 50 let nogometa 36 let prve nogometne tekme na osvobojenem ozemlju, odkritje spominske plošče na klubskih prostorih NK Gradbenik in nogometna tekma med nogometaši Železne Kaple in domačini. Krajevna skupnost je imela svečano sejo, odprli so novo cesto in podelili priznanja zaslužnim nogometnim delavcem. Slavja so se udeležili mnogi nekdanji borci in preživeli nogometaši iz vojnih dni. Na Ljubno je prišel tudi narodni heroj Mirko Jerman.

Slavnostni govornik je bil Milan Venišnik, med vojno član štaba 4. operativne cone. Uvodoma je poudaril izredni pomen osvobodilnega gibanja in vojaških posegov v Gornji Savinjski dolini. Nato je obsežno orisal stanje v svetu in pri nas. Na koncu svojega govora je dejal: „Krajevna skupnost Ljubno je v povojni graditvi dosegla mnoge uspehe, gospodarski in družbeni napredek.

Zelo uspešno se je razvijala kulturna in telesnokulturna dejavnost. Tovariši, ki so se izkazali v takem delu bodo prejeli zaslužena priznanja in odlikovanja. Čestitamo jim, krajanom Ljubna pa ob njihovem prazniku želimo mnogo nadaljnih uspehov v uresničevanju nalog in ciljev, ki so nam skupni vsem v Sloveniji, kot v Jugoslaviji."

Prva seja novoizvoljenih delegatov skupščine kluba samoupravljalcev občine Mozirje

V mesecu juniju letošnjega leta so se sestali novoizvoljeni delegati skupščine Kluba samoupravljalcev občine Mozirje na svoji prvi seji.

Obravnavali so vsebino dela kluba v preteklem štiriletnem mandatnem obdobju, finančno poslovanje v preteklem letu ter finančni načrt za letošnje leto.

Izvolili so tudi izvršni odbor kluba in nadzorni odbor ter novega predsednika skupščine kluba.

Za predsednika skupščine kluba je bil izvoljen Kekec Ivo, zaposlen v „Smreki" v Gornjem gradu, za namestnika predsednika skupščine pa Gerdina Franjo, sekretar občinskega sveta ZSS Mozirje. Za predsednika izvršnega odbora je bil izvoljen Boršnak Franc, zaposlen v Gorenje – GLIN Nazarje – TOZD Stavbeno pohištvo. Člani izvršnega odbora pa so sledeči: Golob Franc, Slatinšek Janez, Veber Jožica, Prislan Jože, Štrucl Zora, Štiglic Franc in Selišnik Ivica.

Funkcijo predsednika nadzornega odbora bo opravljala Plaznik Rezika, člani nadzornega odbora pa so naslednji: Tratnik Mara, Potočnik Marjan, Šverc Rudi in Jelenko Drago.

Novoizvoljenim članom organov Kluba samoupravljalcev občine Mozirje iskreno čestitamo in jim želimo obilo uspehov pri njihovem delovanju!

Referendumska sredstva in vzgojno – izobraževalni program samoprispevka

Mineva drugo leto odkar se zbirajo sredstva iz II. samoprispevka v naši občini. V tem času se je iz vseh vrst osebnih dohodkov zbralo 17,957.129,20 din sredstev V primerjavi s planiranimi sredstvi (po cenah 1978) pomenijo do sedaj zbrana sredstva skoraj 50 % realizacijo, preračunano na cene leta 1979 pa 40 % dosežen plan, kar pomeni, da sredstva rastejo vzporedno z inflacijo.

Delitev sredstev se opravlja na osnovna štiri področja:

1. Vzgojno izobraževalni programi	6.604.944,40
2. Čistilne naprave	2,677.680,15
3. Inicialni programi	714.048,05
4. Krajevne skupnosti	7,854.528,55
SKUPAJ:	17,851.201,15

Po sprejetem programu samoprispevka je za izvedbo vzgojno-izobraževalnega programa namenjenih skupno 37 % sredstev, kar v tem obdobju znaša 6.604.944,40 din. Ta sredstva so glede na skupno višino po programu razdeljena takole: Vrtec Mozirje – 1,351.00; Letovišče Izola – 1,500.000 din; Dom Grmovje – 451.000; OIS Mozirje – 3.303.000; Skupaj – 6,605.000 (zaokroženo na 000 din). Na osnovi izkazanih stališč in potreb, je bil določen vrstni red izgradnje objektov. Upoštevano je bilo dejstvo, da je vrtec v Mozirju zaradi perečega problema otroškega varstva najbolj nujen. Zato je tudi delo pododbora usmerjeno predvsem na izgradnjo vrtca v Mozirju.

Pridobljena je bila vsa potrebna dokumentacija za gradbeno dovoljenje. Začetek gradnje pa se je iz določenih razlogov zavlekel do 15. 5. 1980, ko je Komunalno podjetje Mozirje kot izvajalec gradbenih del pričelo s pripravljalnimi deli izgradnje vrtca. Razlogi, da se je začetek gradnje zavlekel bi bili naslednji:

– Še do danes ni bil objavljen razpis natečaja za pridobitev posojila Zveze skupnosti otroškega varstva SR Slovenije, ki bi moral biti objavljen v februarju. Vzrok izpada razpisa nam ni znan.
– Zaradi izpada razpisa poskušamo pridobiti kredit pri Ljubljanski banki – Temeljna banka Velenje oziroma pri Beogradski. Potrebna dokumentacija je predložena obema bankama, o rezultatu bomo seznanjeni do 16. 6 1980.
– Kot izvajalec montažnih del se je poleg MARLESA ponudil tudi VEGRAD. Odločitev o izbiri izvajalca je bila podana 29. 5. 1980 ko je VEGRAD od ponudbe odstopil.
– MARLES nam je posredoval pogodbo v podpis 10. 6 1980.

Od razpoložljivih sredstev je bilo doslej porabljenih 1,540.000 din, s čimer je obveznost programa samoprispevka do sofinanciranja doma za varstvo ostarelih v Grmovju izpolnjena. Tako je trenutno prostih sredstev 5.065.000 din.

V letu 1980 se bodo sredstva angažirala pri gradnji vrtca v Mozirju. Pogodbena predračunska cena gradnje znaša 12.311.734 din in sicer Komunalno podjetje Mozirje kot izvajalec gradbenih del v znesku 3,150.000 din, ter MARLES kot izvajalec montažnih, obrtnih in inštalacijskih del v znesku 9,161.734 din. Obe pogodbi sta sklenjeni na fiksno ceno na ključ.

Ob pridobljenem kreditu 6,100.000 din in 6,212.000 din lastnih sredstev bi bila tako investicija pokrita.

Izboljšanje TV sprejema

Dne 20. 6. 1980 je bil razgovor med odgovornimi predstavniki RTV Ljubljana, SO Mozirje in predstavniki Krajevnih skupnosti, zaradi slabega TV sprejema v nekaterih krajih naše občine.

Sprejeti so bili naslednji zaključki:

1. Glede na motnje pretvornika v Rogaški Slatini (postavila ga je RTV Zagreb) bodo delavci RTV Ljubljana opravili meritve in seveda pogoje za odpravo moteni.

2. RTV Ljubljana opravi pregled oddajnika v občini Mozirje tako v pogledu meritev, tehnične brezhibnosti, usmeritev zaraščenost in podobno.

3. Glede na to, da je s strani predstavnikov RTV bilo predlagano, da se postavijo novi pretvorniki za posamezna področja oz. KS je potrebno to lokacijo še proučiti v smislu poenostavitve oz. pocenitve.

4. Ker so predstavniki RTV povedali, da nimajo sredstev za nove postavitve pretvornikov in ker so naši občani že precej sredstev zbrali v ta namen in ker gre tudi za manj razvita področja je bil dogovor, da se iščejo kreditna sredstva, ki naj bi jih najela RTV Ljubljana.

Na sprejete zaključke nam je RTV Ljubljana v začetku tega meseca že posredovala odgovore in sicer:

Glede motnje TV signala s strani hrvaškega pretvornika je z RTV Zagreb že dogovorjeno za ustrezno akcijo, vendar točen datum še ni znan.

Na PTV Krašica smo opravili tipske meritve na aparaturah, ter atenskem sistemu. Rezultati kažejo, da PTV Krašica deluje brezhibno. Tudi usmeritev anten proti Bočni ni dvignilo nivoja sprejema na tem področju. Opozarja pa se, da je sprejem zelo odvisen od višine na kateri je montirana individualna sprejemna antena. Ustrezne višine so cca 3 m nad zemljiščem, ter nekaj višin od 10 do 20 m

Raziskana je bila lokacija Petkovo nad Gornjem gradu in ugotovljeno, da ustreza glede na sprejem z Nove Štifte in pokrivanje območja Bočna, Šmartno ob Dreti, ter delno zaselek proti Kokarjem. Zato se lahko skupno pristopi k zbiranju ustreznih dokumentov (mikro lokacija, lokacijska-gradbena dovoljenja itd). Pretvornik bo dan v plan za leto 1981, kar pa še bi garancija za zagotovitev sredstev.

Kreditiranje s strani RTV Ljubljana pri sedanjem finančnem stanju ni možno, kar je bilo poudarjeno na razgovoru.

Pazite – nevarnost samovžiga

Dva požara sta v okolici Mozirja povzročila ogromno gmotno škodo. Požar na Kolovratu in tisti v Lokah sta imela očitno enak vzrok. Vžgalo se je seno. Mnogi ljudje niso dovolj poučeni, da je pri marsikaterih snoveh možen samovžig. Zelo nevarno je neposušeno seno! V obeh naštetih primerih je šlo za požar, ki ga je sprožil samovžig. Če torej ne dovolj posušeno seno spravimo v senik, pride zaradi pojavov razkrajanja in tako povečane toplote do nevarnosti ognja. Zato je prav, da na to vselej pomislimo! Ravnaimo raje bolj previdno, kot pa da lahkomiselno izpostavljamo svoje imetje. Letos je zaradi nemogočih vremenskih prilik še kako težko spravilo sena. Na mestu je torej stalno nadziranje spravljene krme. Tudi pri prelaganju je treba previdno ravnati.

Priporoča se, da je vselej nekdo pripravljen z vedrom pogasiti leglo ognja, ki se pri prekladanju, zaradi dostopa svežega zraka kaj hitro razširi. Bodimo torej previdni! Prisluhnimo nasvetom gasilcev, ki nenehno opozarjajo na podobne nevarnosti požara.

Tabornikom in njihovim staršem

Tudi letos bomo taborniki odreda „Savinjskih Partizanov'' Mozirje taborili na lastnem tabornem prostoru „BRATOV KRAIGHER'' v Šentjanžu.

Čas taborjenja bo od 4. avgusta do 17. avgusta 1980. V eni izmeni bodo MURNI, MEDVEDKI, ČEBELICE, TABORNIKI in TABORNICE. Zmogljivost tabora je 60 ljudi.

Sestavljen je že program in izbrano vodstvo.

Cena taborjenja je za vse enotna in znaša 800 dinarjev. Pričakujemo da se nam bo letos pridružila tudi večja skupina tabornikov iz odreda „SMREKA'' Gornji grad in „MLADIH FLOSOV' na Ljubnem.

PRIJAVITE SE ČIMPREJ! Prijave sprejemajo vodniki.

Ustanovili smo občinsko zvezo tabornikov

V Savinjski dolini smo imeli taborniki „Odred savinjskih partizanov", v katerem so delovale tri čete: v Gornjem gradu, na Ljubnem in v Mozirju. Ker pa se je povečalo število tabornikov je bilo nujno spremeniti tudi organizacijo. Delegati so se zbrali na ustanovni skupščini Občinske zveze tabornikov. Za predsednika je bil izvoljen Vlado Košir, podpredsednik pa je Jože Celinšek. Tako bo lahko zveza bolj povezovlal med seboj odrede, čete in klube in s tem tudi pripomogla k večji udeležbi na posameznih akcijah in tako tudi povečala aktivnost posameznih članov.

DARJA KOPUŠAR

Nova prodajalna čevljev v Mozirju

Naša njvečja tovarna čevljev v državi je uredila novo prodajalno v Mozirju. Obnovili in opremili so poslovni prostor poleg lekarne. Ob otvoritvi smo razgovarjali s predstavnikom tovarne Ivanom Baričem, ki je povedal, da šteje kolektiv Borova 19.000 delavcev. V naši državi imajo 605 prodajaln. Tovarna se je razvila iz majhnega obrata, ki ga je v Borovu leta 1930 postavil češki tovarnar. Iz tega malega obrata je v novi Jugoslaviji nastala velika tovarna, ki izdeluje poleg čevljev še avtoplašče ter razne tehnične pripomočke za industrijo. Lani so izvozili preko 4 milione parov čevljev. Uspehe dosegajo z lastno razvojno službo. Uveljavljajo torej izključno domače znanje. Lastna oblikovalna dejavnost pa omogoča, da imajo stalno na voljo kupcem kakih 850 raznih vrst čevljev.

Klic solidarnosti

Ob nesrečnem požaru v Lokah pri Mozirju se je rodila misel ki zasluži vso pozornost. Kmet, sosed pogorelega je napisal pismo našemu uredništvu v katerem izraža svoje zaupanje v človečnost ljudi, ki naj priskočijo v nesreči svojemu bližnjemu na pomoč. Ivan Glušič je med drugim takole napisal: „Človek ki vidi in pomisli, kako hitro lahko njega samega doleti nesreča, ko v nekaj trenutkih izgubiš vse, za kar se je leta trudil, čutil v sebi človeško dolžnost – pomagati!'' Predlaga torej, da bi vsak po svoji moči pomagal nesrečniku, ki je pogorel. Meni, da bi vsakdo, ki razume položaj prispeval 50 din na naslov prizadetega. Na kraju pisma še poudarja da bi zaradi takšnega izdatka nihče ne osiromašil, da pa bi bilo človeku v nesreči veliko pomagano. Naslov kmeta v Lokah o katerem je pisal Ivan Glušič je Rudolf Čopar, Loke 30.

Oglasili so se študentje – vojaki

S prelepe Pokljuke so se nas spomnili študentje – vojaki kar dvanajst jih je, ki pozdravljajo prav vse občane in seveda tudi urednika Savinjskih novic. Na Pokljuki so na študentskih vojaških vajah. Zlasti pa sporočajo važno novico vsem tistim, ki jih težko pogrešajo, da se bodo prav kmalu spet vrnili v domači kraj . . .

Kartica iz Arnhema

Kot vedno, so se tudi tokrat s pozdravi oglasili olimpijci, ki so kot jugoslovanska reprezentanca tekmovali na olimpijadi invalidov – paraplegikov. Med njimi je tudi naša prizadevna in zvesta dopisnica Marija Šerbela z Ljubnega. Pozdravi veljajo vsem našim bralcem.

Tabornikom govori Janko Bidek

Karlu Druškoviču v spomin

Na svoji, skozi 78 let trajajoči življenjski poti, je omahnil Karl Druškovič z Ljubnega ob Savinji. Prag med življenjem in smrtjo je prestopil po težki, nekaj desetletij trajajoči bolezni, ki mu je končno izčrpala vse življenjske sile.

Rodil se je na Ljubnem. Že v svoji zgodnji mladosti je izgubil svoje starše. Mladenič 17 let, izučen v trgovskem poklicu, je prevzel skromno trgovinico. Z marljivostjo, poštenostjo in s solidno postrežbo si je kmalu pridobil zaupanje potrošnikov, kmetov in delavcev in ustvaril pogoje za razvoj trgovinske obrti. Pri tem pa ni izgubil posluha za dogajanja izven domačega kroga. Nasprotno, s svojim sodelovanjem in z materialno pomočjo je pomagal povsod kjer je bilo potrebno. V predvojni Jugoslaviji je bil ustanovni član, aktivni odbornik in mecen pri pevskem in prosvetnem društvu „Taduha", pri Tujsko–prometnem in olepševalnem društvu, pri Gasilnem društvu, pri Planinskem društvu, pri Zadružni elektrarni, pri Kmečko–splavarski hranilnici. Bil je tudi starosta Sokolskega društva. Kot prva žrtev na Ljubnem je bil ob prihodu okupatorja prijet in odgnan v zapore celjskega piskra in pozneje v Brestanico. Z ženo in hčerko so bili izgnani v Sevojno pri Užicah. Konec vojne so pričakali v Beogradu. Tedaj se je prostovoljno prijavil na razpolago SNOS–u ter odšel z delegacijo v Dalmacijo, kjer je sodeloval pri sprejemanju ladijskih pošiljk s hrano.

Ko se je končno vrnil domov je našel svojo domačijo požgano in po okupatorju izropano . . . Zaposlil se je pri nabavno–prodajni zadrugi v Mozirju, pozneje kot dober organizator in upravnik pri Kmetijski zadrugi na Ljubnem, nazadnje pa kot strokovni svetovalec pri Gozdnem gospodarstvu Nazarje. Povsod so prišle do polnega izraza njegove strokovne sposobnosti.

Ohranimo ga v lepem spominu!

Srečanje taborникov in borcev

Taborniška organizacija si tudi v naši dolini z delom utira pot v družbene tokove. Odred „Savinjskih partizanov" se je že marsikdaj uveljavil in pomagal, kjer se da. Gre za dejavnost, ki ni zgolj v življenju v naravi, pač pa vse bolj prerašča v dejavnik osnov splošnega ljudskega odpora. Že najmlajši se učijo veščin, ki so v poznavanju temeljev življenja v naravi in v posebnih pogojih, predpogoj obstanka Taborniki so si uredili pri Šentjanžu, ob Savinji lep tabor. Tam se sestajajo in tudi taborijo. Ob letošnjem prazniku borcev, so pripravili srečanje z njimi v lastnem okolju. Presenetili so z dobro organizacijo, sami pa so bili veseli resnične pozornosti in razumevanja s strani borcev.

Zbralo se je veliko nekdanjih pripadnikov NOV, pa mnogi krajani so prišli. Med gosti je bil tudi predsednik IS občine Mozirje Anton Vrhovnik. Gostitelji so najprej pripravili nekaj lepih kulturnih točk. Pojasnili so temeljna načela njihove organizacije in nato povabili goste k tabornemu ognju Tabornikom in vsem navzočim je v vsebinsko bogatem nagovoru opisal nekatere dogodke iz pretekle vojne nekdanji borec Jenko Bider z Rečice.

Pozornost, ki jo mladi ljudje iz vrst tabornikov izkazujejo zgodovini osvobodilnega boja je porok, da bo ta organizacija postala nadaljni vezni člen v množici naših ljudi, ki odločno branijo pridobitve NOB.

Pozabljeni kulturni delavci

V Mozirju in okolici je bilo že od nekdaj zelo bogato kulturno življenje. Nekateri posamezniki so se pri tem izkazali, kot neumorni. Med take sodi tudi Franc Es, ki je kot mladenič igral pri vojaški godbi in je svoje znanje s pridom uporabil pozneje doma. Iz skromnih gmotnih razmer v rojstni hiši, mu pot v življenju ni bila lahka.

Moral se je trdo boriti, delal je v rudniku Velenje, bil je nekaj časa tajnik občine Mozirje, delal pa je tudi kot delavec na žagi v Nazarjah. Kot nadarjen glasbenik je deloval najprej kot vodja tamburaškega orkestra v Mozirju. Pozneje je bil med ustanovitelji delavske godbe na pihala v Nazarjah igral pa je tudi pri rudarski godbi v Velenju. Najdeni so zapisi po katerih je bila godba v Nazarjah ustanovljena okoli 1936. leta. Po njegovi zaslugi so ohranjeni seznami godbenikov in posameznih glasbil. V času svojega glasbenega udejstvovanja je neumorno prirejal razne slovenske viže za godbo na pihala. Ohranjena je vrsta njegovih glasbenih zapisov, ki pričajo o ljubezni do slovenske glasbe. Sam je igral več glasbil, tako je seveda razumljivo, da je bil iskan glasbenik.

Ostal je notni material, ki ga je Franc Es napisal med okupacijo. Med njim je največ priredb slovenskih narodnih in borbenih pesmi za godbo na pihala. Zaradi težkega zdravstvenega stanja je vse bolj ostajal zvest svojim citram, ki so mu razveseljevale hude dni bolezni.

Tamburaško društvo leta 1908 v Mozirju (v sredi Franc Es)

Kmalu bo gotov kulturni dom v Nazarjah

V našem najbolj industrijskem kraju raste lepa, sodobna zgradba, ki bo služila mnogim namenom. Gre za stavbo v kateri naj bi, ko bo gotova, bili bančni prostori Ljubljanske banke iz Velenja, prostori za krajevno skupnost, družbeno politične organizacije, krajevni urad in posebna učilnica za izobraževanje delavcev. Seveda pa bo v domu našla kulturna dejavnost svoje mesto. Dvorana bo štela 260 sedežev, v njej pa bo redni kino. Posebna soba bo služila pevskim vajam in bo namenjena še delavski godbi na pihala. Tudi knjižnica bo našla prostor pod to streho. Zazidalna površina znaša kakšnih 2000 m2, zato bo omogočeno delovanje raznih društev ki doslej niso imela kje prostora. Posebej velja poudariti, da bodo krajani z večnamenskim prostorom v domu pridobili pogoje za razne razstave in podobne prireditve. Te so pogrešali. Končno gre le

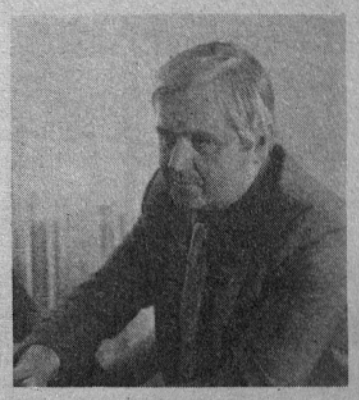

Mag. Ivo Bastle

za izrazito delavski kraj, ki mora tudi kulturno živeti. Ob mnogih delavoljnih mladih upravičeno pričakujemo z otvoritvijo novega doma hiter razmah društvenih in drugih družbenih dejavnosti.

V Nazarjah so postavili poseben gradbeni odbor za to nalogo. Vodi ga ing. Ivo Bastl, ki je v razgovoru z našim sodelavcem poudaril veliko razumevanje vseh dejavnikov v kraju in izven njega za vlaganja v prepotrebni kulturni dom. Investitor je krajevna skupnost, sredstva pa so zagotovili še krajani z lastnimi prispevki, delovne organizacije v dolini, kulturni skupnosti republike in občine, del sredstev pa priteka preko KS iz referendума. Ljubljanska banka je za svoje poslovne prostore vložila lastna sredstva. Izvajalec del je Vegrad iz Velenja, nadzora organa pa ing. Henrik Čmak in Kristl Planovšek Posebej velja pohvaliti marljivega in skrbnega delovodjo J. Slavička. Zagotavljajo, da bo dom odprl svoja vrata za občinski praznik. Vsaj v glavnem bo do takrat gotov. Seveda bodo potrebna do dokončne izgotovitve še nekatera dela.

Vodja gradbenega odbora ing. Ivo Bastl meni, da bo tako uresničena dolgoletna želja krajanov. Prepričan je, da bo zaživelo prosvetno društvo, ki pač zaradi pomanjkanja prostorskih možnosti ni bilo dejavno. Tudi mladina bo lahko uspešno delovala pa še vrsta drugih prepotrebnih dejavnosti bo mogoče uspešno razvijati. Glin, kot največja delovna organizacija pa namerava s kultrunim animatorjem v svoji sredi pritegniti čimveč članov kolektiva v razne kulturne in druge dejavnosti.

Pobratena občina Čajetina

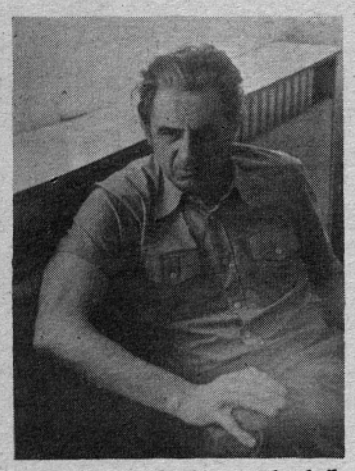

Vlastimir Pavlović, predsednik občine Čajetina je v razgovoru poudaril poslovno zanimanje ki vlada med njihovimi delovnimi organizacijami za sodelovanje z našimi. Poudaril je pomembnost pobratimsta tudi v tem smislu.

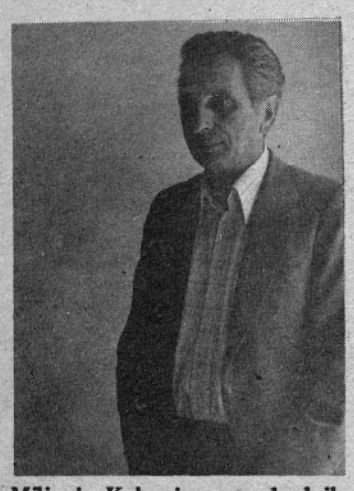

Milivoj Kukanjac, predsednik OK SZDL, pravi, da so prizadevanja za usmerjeno izobraževanje dobro stekla. Vse centre za to izobraževanje imajo v Čajetini.

Slavko Nikolić, direktor delovne organizacije „Mladost" v Čajetini meni, da je vse na red za dogovorjeno poslovno sodelovanje z Elkrojem. Žal pa niso uspeli uresničiti dogovora s „Savinjo" za posredovanje njihovih zaščitnih rokavic na slovenskem trgu. Izdelujejo jih kar v 56 izvedbah.

Občina Mozirje je že nekaj let pobratena s srbsko občino Čajetina. Našim občanom smo že marsikaj sporočali s tem pobratimstvu, vendar pa še doslej nismo bolj celovito predstavili razmere v tej občini, ki leži nedaleč od Titovih Užic. Pokojnina je zelo slikovita in močno razgibana. Lahko bi rekli, da je prav lepa in zanimiva. Takšni pa so tudi ljudje, ki tam živijo. Tisti del Srbije je v najtežjih časih sprejel naše izgnance, zato so vezi čvrste in globoke.

Skorajda nujno je našteti najprej nekaj številk. Občina Čajetina šteje 19.500 prebivalcev, zaposlenih je 3250, kmečkega prebivalstva je 55 % v rudarstvu jih dela kakih 300, v turizmu 600, v družbenih službah pa okoli 400. Največja delovna organizacija je kmetijsko industrijski kombinat Zlatibor (PIK Zlatibor), ki zaposluje 1200 delavcev. Ta delovna organizacija združuje veliko dejavnosti predelovalnega značaja. Tako ima močno kmetijsko proizvodnjo. Razpolaga s 6000 ha zemlje, farmo krav, mlekarno, klavnico in vključuje še nekatere druge proizvodnje dejavnosti. Njihova mlekarna predela dnevno 12.000 litrov mleka, v načrtu pa je razširitev na 20.000 litrov dnevno. V občini je 40.000 drobnice, 13.000 krav. Zaradi ogromnih pašniških površin so pogoji za širjenje živinoreje zelo dobri. Prav ta čas vlagajo preko 55 milionov dinarjev kot kredit v razširitev načrtne govedoreje. Načrtovane so proizvodne enote od 10 do 30 glav na kmetijo. Sredstva za ta posojila so dobili od mednarodne banke in to dokaj ugodno. V sklopu kombinata naj bi znašale okoli 100 miliard starih dinarjev, od tega kakih 30 % v neposredno kmetijsko proizvodnjo. V sklopu kombinata je tudi predelava lesa, ki se prav sedaj seli v nove prostore (skupna površina 23.000 m2). Imajo dalje tovarno montažnih delov, ki dela skupaj s tovarno traktorjev v Rakovici. Poseben obrat izdeluje kemična pisala. Kot nerazvita občina je seveda deležna raznih ugodnosti v okviru republike. Morda je za nas zanimivo dejstvo, da posvečajo veliko truda razvoju turizma. Ogromni objekti in nove gradnje ponazarjajo ta njihov trud. Samo na predelu Zlatibora je v kraju Partizanske vode preko 40 počitniških domov delovnih organizacij, ter kakih 1500 ležišč v zasebni lasti. K temu je treba dodati hotelske zmogljivosti, ki so prav tako ogromne, saj ima recimo samo eden od hotelov, to je Palisad (turška beseda in pomeni ograda) 706 ležišč in ureditev visoke kategorije. Preseneti podatek, da je v lanskem letu bilo v tem turističnem centru kar preko 600.000 nočitev. Ogromno počitniških hišic zasebnikov ne dela čast zunanjemu videzu, saj so te največkrat grajene brez načela prilagajanja okolici in bi marsikdo pomislil, da je v Sloveniji in ne v Srbiji. Verjetno bi bili morali vztrajati na njihovi izvirni arhitekturi, ki je zelo zanimiva. Ker so vremenske in seveda klimatske prilike ugodne za razna zdravljenja, so uredili večji bolnišnični objekt s 360 posteljami za zdravljenje ščitnih žlez. Tudi dom študentov ima okoli 140 ležišč. Lepo so uredili autokamp v katerem je prostora za 100 ljudi. Tudi razveseljiv je podatek, da so zmogljivosti turistično izkoriščene 87 %. Gre torej za izredno dobro razvit planinski turizem, ki se je hitreje razvijal zaradi sorazmerne bližine velikih centrov kot so Beograd, Novi Sad itd. Že sedaj so se potrudili za zimski šport. Imajo povprečno 75 snežnih dni v letu. Zato so ustanovili smučarski klub, ki je v glavnem posvečal pozornost tekaškemu smučanju. Vsako leto pripravijo v spomin na hud pokol, ki so ga Nemci zagrešili 30. novembra 1941, ko so po borbi na Kadinjači udarili na Zlatibor in pobili vse ranjence, ki so se tja zatekli. Načrtujejo gradnjo zimsko–športnega centra Tornik, ki ima višino 1496 m in dobre terenske pogoje za vse vrste smučanja. Ta točka naj bi imela zmogljivost 2000 smučarjev na dan. Ob koncu besed o turizmu še podatek, da je preko 90 % domačih turistov na območju Zlatibora. Tako seveda ni težav s prodajo zmogljivosti. Delajo vse leto, pozimi pač v manjšem obsegu. Posrečeno je podnebje celotnega območja, pravijo, da je Zlatibor tovarna rdečih krvnih telesc.

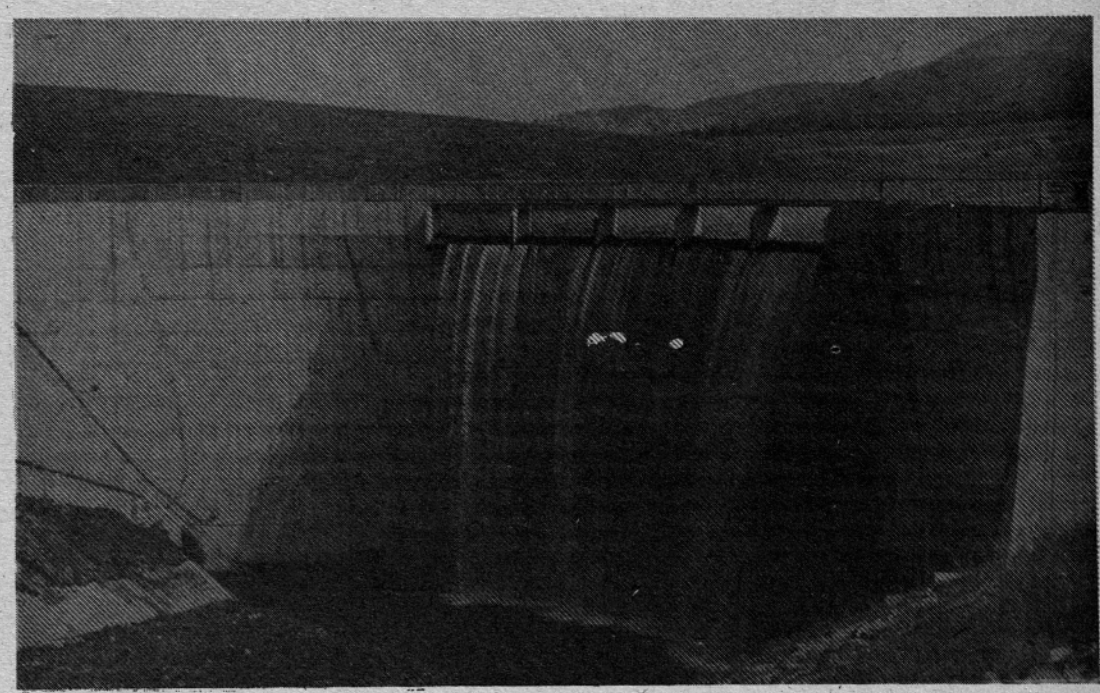

Zajetje vode za Čajetino na Zlatiboru

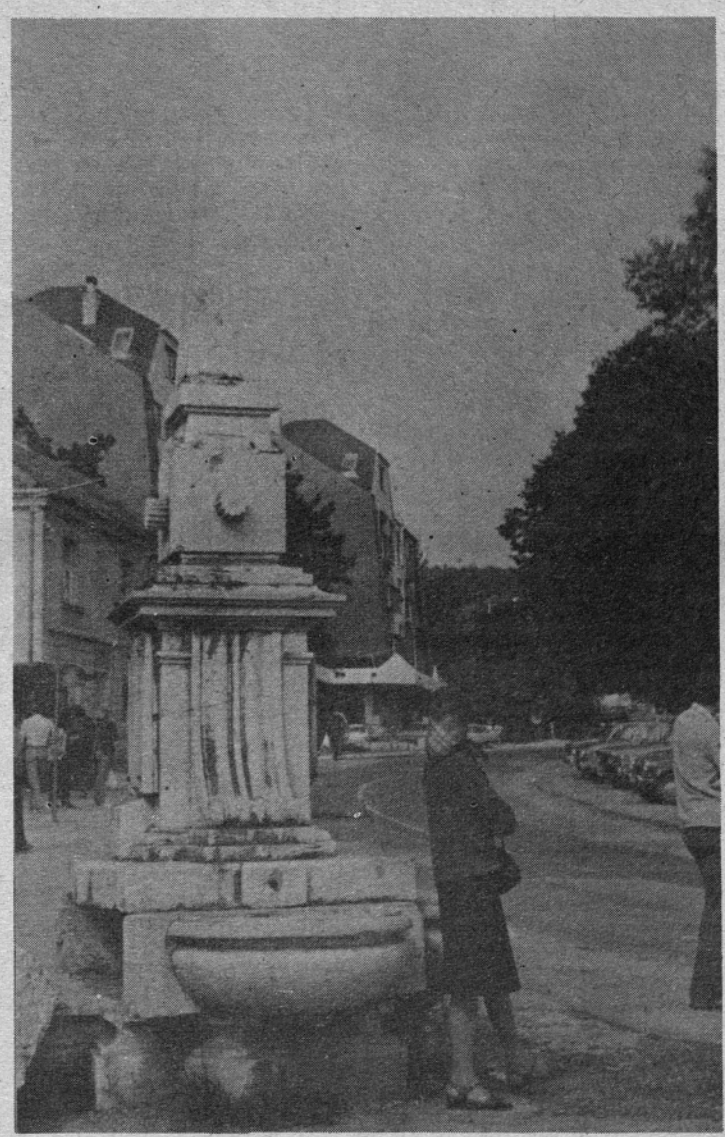

Pogled na Čajetino

Rudnik magnezita je poslovno povezan s tovarno Magnohrom iz Kraljevega. Vsa ruda in izplen je namenjen predelavi te tovarne. Imajo še tovarno kovinskih in plastičnih predmetov, ki je poslovno povezana z valjarno bakra v Sevojnu. Planinski predeli so deloma pokriti z gozdovi, zato se z gozdarstvom močno ukvarjajo. Vključeni so v gozdno gospodarstvo Titovo Užice. Na območju občine zaposlujejo 80 delavcev ki pripravijo okoli 25.000 m3 lesa za predelavo.

Posebna znamenitost predela je nedvomno domača obrt. Že od nekdaj so se veliko bavili s predelavo volne. Prav zaradi kakovosti te surovine so v Sirogojem pred 20 leti organizirali zadrugo, ki je povezala domače pletilje in poskrbela za prodajo pletenin. Sedaj so v sklopu Inexa iz Beograda, ki njihove izdelke množično izvaža. Gre za povsem svojstven in moderno usmerjen način izdelovanja ročnih pletenin, ki so tako privlačne, da so poznane po vsej Evropi. Seveda uporabljajo pri tem v glavnem narodne vzorce. To je tudi posebnost, ki privlači marsikaterega kupca. Dobili so že vrsto mednarodnih priznanj. V delo pa vključujejo do 2000 domačih pletilj iz 20 vasi. Zato se tudi trudijo v kmetijskem kombinatu, da bi redili čimveč ovac, saj veliko volne za izdelke iz Sirogojna še uvažajo.

Morda še to, da je na Zlatiboru osnovna šola že 120 let. Sicer pa imajo v občini 7 osnovnih šol in kakih 2000 učencev. Uveljavljajo pa že dve leti usmerjeno izobraževanje, ki ga je deležno kakih 500 učencev. V občini je zaposlenih 30 zdravnikov, v zdravstvu pa je skupaj preko 200 delavcev.

Morda še drobna zanimivost. Zlatibor, ki se razprostira na površini 25.000 km2 in povprečni višini 900 m je postal turistično zanimiv že v stari Jugoslaviji, ko so nekateri trgovci pričeli graditi vile za turiste. Odkupovali so velike površine, ki so bile takrat zelo poceni. Nekoč so tu bili v glavnem pašniki (turško: suvati). Po drugi vojni so pričeli s hitrim izgrajevanjem turističnih zmogljivosti. Kar so dosegli, je zavidanja vredno. Zakaj se imenuje planinsko območje Zlatibor? Na to najdete odgovor v muzeju Dimitije Tucovića v Čajetini. Tam hranijo vejico bora, ki so ga zaradi posebnega sijaja poimenovali „zlati". Žal je ta rastlina domala izumrla. Pravijo, da je na celotnem območju le še eno samo drevo, da poznajo nekje na Češkem še nekaj primerkov, da pa se znanstveniki ubadajo z razmnoževanjem tega „zlatega" bora, pa ne uspejo. Biolog dr. Salih Osmanović iz Sarajeva je že pred leti raziskoval pojav tega izjemno zanimivega drevesa, prav on je poimenoval ta bor „zlati".

Srečko Prljević, direktor hotela Palisad trdi, da so domači obiskovalci dobri gostje, da pa se že ozirajo tudi po tujih obiskovalcih.

Hoteli Palisad na Zlatiboru so udobni, imajo notranji bazen in športne ter igralne naprave.

Klavnica v Čajetini. Zmogljivost najsodobnejših naprav je predelava 150 goved, ali 500 svinj v eni izmeni. Izdelajo dnevno do 5000 kg trajnih klobasnih izdelkov in 10.000 kg poltrajnih. So v obnovi in povečevanju obratov in izdelujejo krajevno posebnost „pršut", to je dimljena govedina.

LUČE

Banka v kraju

Krajani so pozdravili prizadevanja krajevne skupnosti, da se v Lučah odpre poslovalnica Ljubljanske banke iz Velenja. V prostorih nekdanje pošte posluje vsak dan, razen sobote od 8. do 12. ure in od 14. do 16. ure. Opravljajo vsa dela okoli hranilnih vlog, deviznih računov in nekaterih drugih poslov za potrebe prebivalstva. Odslej bodo lahko tudi upokojenci prejemali svoje prejemke preko banke.

Proslava v šoli je dobro uspela. Pripravili so jo na dan, ko so odprli novo stelišče, banko in predali namenu del novo urejene ceste proti Podvolovljeku. Sodelovali so šolski otroci in mladina Ljubljanske banke iz Velenja. Vreme je nekoliko nagajalo, kar so predvsem občutili prizadevni rokometaši.

Lučki dan bo tokrat enajsta turistična prireditev, ki jo vsako leto pripravijo v Lučah. Marljivi turistični delavci bodo tudi letos poskrbeli za vrsto zanimivih prireditev. Posebej pa velja poudariti, da so jih spet povabili k sodelovanju na „veseli jeseni" v Mariboru. Že sedaj lahko opozorimo na razstavo starih predmetov, Anton Venek z Rečice ob Savinji bo razstavljal svoja rezbarska in kiparska dela, šahovski velemojster Parma pa bo odigral simultanko s 30 nasprotniki kar bo najbrže posebno mikavna točka med prireditvami. Seveda ne bo manjkalo rokometne igre. Vse našteto bo v soboto, 9. avgusta. V nedeljo, 10. avgusta pa bo najprej kolesarska tekma na progi Luče–Slap Rinka–Luče, nato bodo poleteli zmaji, ob 14. uri pa bo povorka, ki je vsako leto vrhunec doživetja. V veselem delu pa bodo igrali godci iz Celja in to ansambel Vikija Ašiča. Tudi tokrat bo torej v Lučah veselo in zanimivo!

MOZIRJE

Cesta v dolini Ljubije se bo posodabljala še naprej. Gradbeni odbor na Lepi njivi, ki ga vodi Juri Laznik si prizadeva zbrati okoli 300 m3 lesa pri krajanih in še prispevek v denarju. Če bodo v tem uspeli, bodo nadaljevali asfaltiranje. K temu bo primaknila še krajevna skupnost svoje. Letos želijo položiti podlago na kakih 2 km cestišča, prihodnje leto pa bi ta del prevlekli z asfaltom.

Vodovod za Velenje se dela. Krajevna skupnost je povezana z investitorji in sproti spremlja ukrepe izvajalcev. S tem si prizadeva ohraniti vodne in ostale naravne pogoje v dolini, ki slovi po svoji lepoti daleč na okrog. Velika količina vodovodnih cevi premera 40 cm pred Mikekom kaže na pospešeno izvajanje del na vodovodu.

Obvozna cesta v Lokah se pripravlja. Sedanja cesta ob igrišču ne odgovarja potrebam in moti razvoj športnih dejavnosti. Ogled na kraju samem je pokazal dve možni rešitvi. Vendar bodo dokončno o tem odločili sporazumno s krajani. Vsekakor gre za to, da se zagotovisv celoti povezanost športnih naprav.

Ograja ob pokopališču bo v kratkem urejena. Zaenkrat bo to mreža, ki bo preprečevala dostop divjačini. Pozneje nameravajo zasaditi še živo mejo, kar bo seveda odgovarjalo okolu. Dela so že naročena.

Stanje v Savinjskem gaju je bila posebna točka seje sveta krajevne skupnosti. Podrobno so proučili razvojni načrt tega, za dolino tako pomembnega parka. Jasno je, da se v bodoče ne bo dalo sz obsežnimi nasadi upravljati zgolj na ljubiteljski osnovi. Potrebna bo pomoč širšega kroga. Zato so predlagali pripraviti gradivo za razprave v kolektivih in na društvih. Razumljivo je, da gaj mora ostati in se širiti, saj je postal dobro znan v Jugoslaviji in tudi izven nje. Potrebna bodo torej združevanja sredstev in širše upravljanje. Sedanji odbor pri krajevni skupnosti, ki ga požrtvovalno vodi Janez Žagar ne bo zmogel nalog, ki se iz leta v leto množijo.

Več prireditev v Mozirju bi pomenilo večji obisk tujcev in seveda večji dohodek v kraju. Zato si prizadeva turistično društvo za dokončno ureditev prireditvenega prostora pri Savinjskem gaju. Izdelali so okvirni načrt, kako bi se del tega prostora pokril in drugi del še dodatno uredil. Prostor naj bi omogočal obisk kakih 2500 ljudi, od tega naj bi bilo 500 sedežev pokritih. Seveda bo treba hkrati poskrbeti za ureditev naprav, ki bodo zagotavljale večjo ponudbo pijače in jedače. Trenutno stanje je tako, da se ne more pripraviti zahtevnejša prireditev, ker bi v primeru slabega vremena številni obiskovalci ne imeli strehe. V kraju pa ni zadosti gostinskih zmogljivosti, tako, da je vprašanje ureditve prostora pred gajem izrednega pomena. Seveda se takoj postavi vprašanje nosilca predvidene naložbe, saj je zadruga zadolžena za vrsto drugih nalog, domače gostinsko podjetje pa tako obsežnih nalog ne zmore.

Razna vprašanja iz obrambnega področja so pretresali na zadnji seji komiteja za SLO pri krajevni skupnosti. Pod vodstvom Rada Rakuna so se zavzeli za hitrejše uresničevanje zastavljenih nalog.

Društva dobijo sredstva tudi od krajevne skupnosti. Posebna komisija ki usmerja in usklajuje delo društev v krajevni skupnosti je na svoji seji odločala o višini prispevka za posamezna društva. Ta sredstva sicer niso kdove kako visoka, so pa dobrodošla.

Vaški odbor Lepa njiva je postavil svetu KS nekatera vprašanja okoli vzdrževanja cest in zahteval pojasnilo glede dodeljevanja telefonskih številk na tem predelu. Svet je ugotovil, da je sorazmeren delež razpoložljivih priključkov odpadlo na Lepo njivo, vendar v okviru omejenih možnosti trenutno ni mogoče povečati njih število. Sredstva za vzdrževanje cest so pičla. Vendar so se dogovorili za način, ki bo uspešnejše rešil vprašanje vzdrževanja cest

Obnova prosvetnega doma v Mozirju je bila tudi na dnevnem redu sveta krajevne skupnosti. Dogovorili so se za podporo načrtu za prenovitev doma in priporočili zadrugi, da pohiti z izselitvijo. Ob tem so poudarili težave s katerimi se zadruga srečuje. Vendar so bili mnenja, da gre za osrednjo občinsko kulturno središče, ki mora najti uvrstitev med najnujnejše naloge kraja.

Iz krajevnih skupnosti

BOČNA

Asfaltiranje cest so opravili na dveh odsekih in sicer v Delce in kar dva kilometra v smeri Otok–Čeplje–Kropa. Stroški so bili zaradi stalnega naraščanja cen višji, zato še zbirajo manjkajoča sredstva. Krajani sami so vložili preko tretjine denarja, med tem ko je ostalo bilo narejeno iz sredstev referenduma. Ne gre pozabiti še mnogo dela, ki so ga krajani opravili na pripravi cestišča. Pomagale pa so tudi nekatere delovne organizacije. Vrednost opravljenih del znaša okoli 150 starih milionov din.

Srečanje na ladji „Bočna" je pripravila krajevna organizacija SZDL v sodelovanju s krajevno skupnostjo. Preko 80 krajanov se je podalo v Koper kamor je zaplula ladja, ki nosi ime njihovega kraja. Tam so pripravili kulturni program in krstili ladjo. Botra je bila dolgoletna družbena delavka Anka Čeplak. Seveda obiskovalci niso prišli prazni. Sklenili so kupiti umetniško sliko akademskega slikarja Zavolovška, ki ponazarja kraj Bočno in posebej za kapetana še Jakijevo sliko. Že nekaj časa prej pa so krajani zbirali stare predmete, ki naj bi v muzejski zbirki ladje opozarjali na kraj po katerem nosi ime.

Pokopališče morajo povečati in zgraditi mrliško vežico. Vse to ima trenutno na skrbi krajevna skupnost. Zemljišče, ki bi bilo potrebno za razširitev je v lasti cerkve in upajo, da ne bo težav glede pridobitve. Letos bodo vsekakor pripravli načrt, tako razširitve, kot mrliške vežice. Oboje se mora skladati z okoljem. Saj je prav „Grič" tisti predel kraja na katerega so bili prebivalci ponosni zaradi lepe lege. Že sedanji posegi na tem mestu so z betonskimi objekti nekoliko pokvarili izgled, zato bodo skrbno razmislili o nadaljnem urejanju okolja.

Bočnica je hudournik zato povzroča že leta nazaj velike škode, kadar naraste. Res so bile nekoč škarpe, ki so nekoliko zavirale divjanje potoka ob neurjih, te pa žal niso obnavljali. Danes je stanje zaskrbljujoče saj so ogrožene tudi nekatere ceste. Že nekajkrat so zaprosili za pomoč pristojno vodno skupnost. Žal doslej ni bilo odziva. Seveda pa jih ob tem pesti še drugo. V strugi se nabira nesnaga, ki v sušnih časih odbija obiskovalce. Kraj sam je lep, okolje izredno in seveda ne kaže ob tem trpeti stalne nesnage, ki pa je posledica površnosti nekaterih krajanov. Še vedno prevladuje pri mnogih mišljenje, da smeti in odpadki spadajo v potok in ne v kanto!

Zavora za prosvetno dejavnost je vsekakor pomanjkanje dvorane v kraju. Ta sicer je v zadružnem domu. Vendar že od prenovitve trgovine ne služi svojemu namenu. Skratka, ni dostopna kulturnim delavcem, ker je v njej še vedno neke vrste pomožno skladišče. Krajani menijo, da sedaj ni opravičila za takšno stanje, saj je trgovina gotova in z malo dobre volje bi se dalo izprazniti tudi dvorano. Pevci, ki edini vstrajajo, imajo v težkih okoliščinah svoje vaje, medtem, ko se druga prosvetna dejavnost ne more razvijati. Pravijo, da je v Bočni nekoč bilo veliko kulturnih prireditev, krajani bi jih želeli, zato so tudi družno postavili odbor, za obnovo dvorane. Ta seveda v danih prilikah nima kaj delati. Vsi dejavniki v kraju se zavedajo nujnosti posodobitve dvorane, krajevna organizacija SZDL pa je postavila v svoj delovni načrt tudi oživitev prosvetnega društva in kulturne dejavnosti v kraju.

NOVA ŠTIFTA

Nov gasilski dom. Že smo poročali o veliki delovni zmagi gasilcev tega kraja. Prav pa je, da obnovljeni dom nekoliko opišemo. V spodnjem delu so prostori za gasilsko orodje, opremo civilne zaščite, pisarna, skratka, zelo prostorno in sodobno je. V gornjem nadstropju pa je prostrana sejna soba, ki bi jo lahko že kar imenovali za dvorano. V njej so postavljene mize in stoli, tako, da lahko služi sraznim namenom. Tudi na priročno kuhinjo niso pozabili. Gre torej vse priznanje graditeljem, oziroma gasilcem, ki so s pridnim delom postavili zgradbo v takšnem obsegu, da bi si jo marsikje želeli. Res, je nova pridobitev za kraj! Tisti, ki stvari bolj poznajo, trdijo, da ne bi šlo tako uspešno, če ne bi bilo tolikšne pomoči krajanov in seveda dobrega vodstva. Predsedniku upravnega odbora gasilskega društva Slavku Krznarju so za njegov trud posebej hvaležni.

Miš v motorni brizgalni. Vsaka stvar ima svojo zgodovino. Tako jo ima tudi brizgalna ILO, ki jo uporabljajo še danes gasilci v Novi Štifti. Imajo seveda že sodobnejšo, pa vendar stare ne zavržejo. Ko so ob začetku vojne prihrumeli Nemci v deželo, so gasilci hitro spoznali njihovo lakomnost do raznih strojev in predmetov. Takoj so se odločili in v gozdu (Slugovem) izkopali „bunker" in v njega skrili motorko ILO. Tako je ta vojno preživela na domačih tleh! Ko je nekaj let naredilo svoje, so jo takoj po vojni pripeljali nazaj in jo previdno zagnali. Kaj, ko so prepozno ugotovili, da si je v predelu sklopke naredila miš svoje gnezdo. To je poškodovalo občutljive dele stroja, da so ga morali poslati na popravilo. Že je kazalo, da ne bo mogoče popraviti škode. Pa so našli strokovnjaka v Trbovljah, ki je motorko popravil, tako, da še danes služi svojemu namenu.

Za lažjo orientacijo v primeru požara imajo gasilci v novem domu tudi zelo pregledno karto celotnega območja Nove Štifte. Vse domačije so vrisane, pa tudi vse povezave so dobro označene. Narisal jo je Jože Laznik, ki ni samo prizadeven predsednik sveta krajevne skupnosti v kraju, ampak je tudi vnet gasilec. Prav zato, ker je pregledno karto narisal človek, ki ni od stroke zasluži to delo večjo pozornost!

Letošnje praznovanje krajevnega praznika v Novi Štifti so krajani združili z otvoritvijo povečanega gasilskega doma.sV soboto 28. junija je bila v ta namen proslava v zadružnem domu, ki je bila združena tudi z kvizom. V uvodnih besedah je predsednik sveta KS orisal uspešno delo KS, ki se kaže predvsem v modernizaciji dela lokalne ceste in pohvalil delovanje krajevnih organizacij in zlasti podčrtal uspeh gasilcev, ki so v kratkem času obnovili in povečali svoj dom, ki je v pravi ponos kraju. Razložil je še, da je v prihodnjem načrtu KS še potrebna ureditev pokopališča in nadaljevanje asfaltiranja ceste. Priznanje KS za uspešno in požrtvovalno delo sta prejela predsednik gasilskega društva Krznar in predsednik gradbenega odbora Tesovnik.

ŠMARTNO OB DRETI

Vodovod povzroča skrbi, saj so pred časom ugotovili, da na višje ležečih mestih ni ustreznega pritiska. Krajevna skupnost, ki z napravami gospodari je raziskala stanje in ugotovila mnogotere poškodbe vodov in nesmotrno koriščenje vodnih količin. Razumljivo je, da niso bile porabljene količine važne, če se je plačevala pristojbina pavšalno. Sklenili so uvesti števce. Te prav zdaj nameščajo. Naselja Šmartno, Volog in Spodnje Kraše se napajajo iz vodovoda krajevne skupnosti. Prepričani so, da bo ta ukrep vsaj v glavnem uredil stanje, ker bo tako vsak koristnik poskrbel za pravočasno odpravo možnih poškodb vodov na svojem delu vodovoda.

Večnamenski prostor pri šoli so krajani že težko pričakovali. Načrtovan je bil v tem letu. Zbrali so že med prebivalci določena sredstva v sta namen, vendar se je zataknilo, tako, da letos te zgradbe še ne bo. Stabilizacijski ukrepi so namreč zavrli možnost gmotnega deleža, ki so ga pričakovali od izobraževalne skupnosti. Seveda je med krajani nastalo nekoliko malodušja, češ, v načrtu smo imeli, denar smo dali, sedaj pa ne bo nič. No, temu ni tako. Večnamenski prostor bo, samo trenutno stanje v času stabilizacije onemogoča izvedbo. To pa ne pomeni, da se je od načrta odstopilo. Sicer pa vemo, da se marsikje prav zaradi podobnih vzrokov ne izvajajo naložbe.

NAZARJE

Kot je znano je krajevna skupnost Nazarje investitor gradnje kulturnega doma v Nazarjah. V zvezi s temi nalogami je pred samim zaključkom glavnih gradbenih del mnogo aktivnosti. Čeprav imajo poseben gradbeni odbor, je vendarle na svetu krajevne skupnosti dosti obravnav in zadolžitev. Seveda bo izgradnja doma terjala še po otvoritvi veliko dela, saj gre za usposodobitev vseh prostorov po namenih, ki so določeni. To pa je obsežna naloga.

Most čez Dreto pri Mlinarju je naloga, ki se je bodo neposredno lotili. Naložba bo veljala kakih 150 starih milionov, pokrila pa se bo iz sredstev skupnosti in iz prispevkov krajanov. Trenutno pristopajo k drugi fazi del.

Otroški vrtec v Nazarjah doslej ni imel ustreznega prostora za igro malčkov. Poskrbeli so, da so se iz Mozirja prestavila igrala, ki jih nameščajo v bližini vrtca. Gmotna bremena nosi krajevna skupnost, v delu pa tudi SIS za varstvo otroka. Pohvalna je pomoč taborrikov, ki pomagajo pri postavljanju igral in pri zemeljskih delih.

Obeta se več telefonskih priključkov in dve javni govorilnici, ena v Nazarjah in druga v Kokarjah. Trenutno še zbirajo potrebna sredstva za razširitev telefonskega omrežja in pričakujejo, da bo do konca leta delo na priključkih zaključeno.

Okolje kulturnega doma bodo uredili. Sedanje stanje je namreč kar nemogoče. Ni bilo pričakovati, da bi tako lepa stavba mogla biti v takšnem okolju. V krajevni skupnosti se sedaj ubadajo z načrtovanjem ureditve okolice doma. Sem seveda spada preselitev stanovalcev in delavnic, ki so v neposredni bližini. Pri tem pa nastajajo težave, ker še ni dograjenih stanovanj in tudi zemljišče, kjer naj bi postavili mehanično delavnico GG Nazarje še ni pridobljeno. Načrtujejo, da bi ta delavnica stala za Elkrojem in bi postala popravljalnica težje kmetijske mehanizacije.

SOLČA

Dela na urejanju športnega prostora v Logarski dolini. V okviru krajevne skupnosti si prizadevajo posvečati razvoju turizma posebno pozornost. Ti predeli naše doline so zaradi lepe krajine zelo mikavni in daleč preko naših meja poznani. V Logarski dolini so možnosti smučarskega turizma dolga leta podcenjevali. Šele pred nedavnim so pričeli z urejanjem pogojev za tekaška tekmovanja. V načrtu imajo ureditev prostora, ki naj bi služil v naprej taborjenju in parkiranju vozil. Tako bi preprečili divje koriščenje doline. Pričeli so z deli, na vrsti pa je napeljava vodovoda in elektrike. Postaviti morajo brunarico za bife in potrebne prostore. Letos bi že več naredili, vendar so vremenske prilike zavirale delo. Kamp bi naj imel zmogljivost za kakih 200 do 250 ljudi. So pa še možnosti za razširitev, če bi to bilo potrebno.

Ozko grlo na cesti Solčava–Črna. Odcep ceste, ki pripelje obiskovalca na ponoramsko cesto in naprej na Črno je iz samega naselja prometno nevzdržen. Ožina pomeni resno nevarnost. Sedaj so na novo začrtali del ceste od potoka Jurčef do mostu. Na ta način bodo speljali cesto po predelu, ki je prometno ugodnejši. Dogovorili so se z gozdno upravo, vodno skupnostjo za nekatera dela, vendar se le počasi uresničujejo načrti, ker kot pravijo manjka zavzetosti!

Tudi v Robanov kot bo telefonska zveza. Lansko leto končana dela na razširitvi telefonskega omrežja so omogočila vključitev v svet najprej višinskim kmetijam. Letos so nadaljevali in trenutno delajo v Robanovem kotu. Tako bodo dobili skupno 100 novih številk, 40 jih že imajo, 60 novih pa pripravljajo. Poleg tega bodo v kratkem vključeni v javno omrežje tudi tisti višinski kmetje, ki so doslej imeli zvezo le preko karavlje.

Smučarska vlečnica v Logarski dolini v načrtu. Lesna iz Slovenj gradca je izdelala načrt za sodobno smučarsko vlečnico. Seveda sama krajevna skupnost gmotno vsega tega ne zmore. Pomoč je obljubila občinska telesno kulturna skupnost. Vse to pa ne bo zadoščalo za stroške, ki jih že sedaj ocenjujejo na okoli 110 milionov starih dinarjev. Menijo, da bi se ta naprava dobro obnesla, saj so snežne razmere v predelu kjer jo načrtujejo zelo ugodne. Sneg leži kar do 5 mesecev v letu. Žičnica bi v sklopu ostalih naprav pomenila dejansko vabo za zimski šport v Logarski dolini. V krajevni skupnosti računajo na širše sodelovanje. Upravičeno pričakujejo, da se bodo nosilci turističnih dejavnosti v dolini strnili in podprli načrte. Končno bodo tudi njihovi gostje deležni sodobno urejenega kompleksa pozimi in poleti.

Z gradnjo večnamenskega prostora v Solčavi krajani niso zadovoljni. Nestrpno so pričakovali pričetek del, saj upajo, da bo z nastajajočo zgradbo veliko pridobili. Sedaj so priča izredno počasnemu napredovanju gradbenih del. Pravijo, da se gradi z veliko mero neodgovornosti do investitorja, ki bo seveda moral pokriti podražitve. Te pa nastajajo in rastejo mnogo hitreje, kot raste zgradba! Menijo, da je vsemu kriva slaba organizacija gradbišča. Dela opravlja TOZD Vegrada z Ljubnega. V krajevni skupnosti so že večkrat postavili vprašanje odgovornosti za takšno stanje, vendar kot trdi investitor, so bili dosedanji poskusi pospešiti gradnjo, zaman. Pogodba obvezuje izvajalca del, da še letos opravi gradbena dela, vendar v to krajani močno dvomijo.

Borci v Solčavi sprašujejo kdaj bo dokončno urejena nekdanja partizanska bolnišnica v Robanovem kotu. Dela trajajo že tri leta, gradbeni material na kraju propada, poleg takšne škode, pa gre še za moralno škodo, saj ni ugledno urejati tako pomemben zgodovinski pomnik po polžje. Sredstva za obnovo so zagotovljena. Nalogo je prevzela občinska konferenca ZSMS. Borci menijo, da bi kazalo delovne obveze prenesti na mladinsko organizacijo v Solčavi, ki bi z njihovo pomočjo najbrže hitreje uredila spominski objekt. Pravijo, da je doslej ostalo le pri obljubah, zato tudi negodujejo.

Kako daleč je z Goltmi

V razgovoru s predstavnikom Rdeče dvorane iz Velenja mg. Kastelicem smo izvedeli, da je gondolska žičnica gotova. Pomeni, da so na njej montažna dela zaključena. Njim sledi tehnični prevzem. Trenutno obratuje zgolj za potrebe delavcev. Nameravajo urediti naprave, ki bodo omogočale nočno smučanje, opraviti remont na ostalih napravah ter določiti progo Ročke žičnice, ki doslej ni odgovarjala. Dokončati nameravajo dostavno cesto od Okenc do hotela. To morajo čimprej usposobiti, če naj zgradijo novo dvosedežnico od hotela do zadnje postaje Stari stani. Tako bosta v bodoče vozili dve žičnici navkreber do smučišč. Nove naložbe bodo seveda mogoče le v primeru, če bo odobren kredit s strani Ljubljanske banke v Velenju. Tako prenovljen „center" naj bi usposobili do 29. novembra letos. Glede gostinstva pa predvidevajo, da bo ta del nalog prevzelo gostinsko podjetje Velenje. Med zemeljskimi deli na cesti Šmihel–Planinska ravna je prišlo do poškodbe vodovoda, ki ga morajo zopet popraviti, če želijo čimprej odpreti kočo. Hotel pa zahteva obsežnejša obnovitvena dela. Lahko torej pričakujemo, da bo planinska koča na Golteh kaj kmalu odprla vrata turistom.

Obisk naravne znamenitosti

Komisija za planinstvo pri ZTKO Mozirje in Planinsko društvo Solčava sta tudi letos pripravila množični planinski pohod do Matkovega škafa. Ta edinstvena naravna tvorba, okrog 30 metrov visoki sneženi valj, ki mu domačini pravijo kar škaf, je vsekakor vredna ogleda in letos se je v Matkovem kotu zbralo kar preko 300 pohodnikov. Ljubitelji planin in naravnih znamenitosti so prišli od blizu in daleč. Udeleženci niso bili le iz Gornje Savinjske doline, precej jih je bilo iz Velenja, Šoštanja, Žalca, Celja in Ljubljane ter od drugod. Zagotovo nikomur ni bilo žal tistih nekaj ur hoje, čeprav dobršni del tudi po snegu.

Škaf letos sicer ni dosegel rekordnih višin, slabih 29 metrov pa je še vedno spoštljiva višina. Udeleženci so se zbrali pri gostišču v Logarski dolini in so pozneje od lovske koče v Matkovem kotu skupno krenili navzgor. Po povratku so se znova ustavili pri koči, se tam dalj časa pomudili na veselem planinskem srečanju in se poslovili z iskrenim nasvidenje prihodnje leto. Prepričani so, da si bo to, zares enkratno stvaritev narave, prihodnje leto ogledalo še več obiskovalcev.

J. P.

Tujci o kmečkem turizmu

Pri Žvižovcu v Vologu so tudi letos Holandci na dopustu. Razgovarjali smo z gostom Theom Opdamom, ki se ni ustrašil daljave 1400 km in je prišel z družino k nam. Je 42 let star in ima dvoje otrok med 10. in 14. letom starosti. Prvič je v Jugoslaviji. Po poklicu je zavarovalniški uslužbenec.

Prav prijazno je razgovarjal o stvareh, ki so nas zanimale. Kar na samem začetku razgovora je povedal, da ga je k obisku Jugoslavije nagovoril njegov poklicni tovariš, ki je lansko leto preživel svoj dopust pri nas. Razen tega pozna nekoga, ki je poročen z ljubljančanko, je pa sicer Holandec. Tudi ta mu je priporočal obisk naše dežele. V njihovem podjetju pripravijo vsako leto vrsto predlogov za letovanja v Franciji, Angliji, Švici in Jugoslaviji. Izbira je pestra. Namenoma je torej želel spoznati življenje na naši kmetiji in kmečki turizem. Ni mu žal, da se je tako odločil. Mir in lepo okolje je našel, pa še domačine je pohvalil kar se da. Vse dni ima na voljo za oglede krajev v dolini in izven nje. Tako si je doslej že ogledal Logarsko dolino, Gornji grad, Ljubno in še marsikaj. Pohvalil je neokrnjenost okolja, kar je prav za Holandce posebno mikavno. Na partizanskem srečanju na Menini se je počutil nadvse lepo in pravi, da tega gostoljubja ne more pozabiti. Na Menino je šel z domačimi in pravi, da je tako neposredno spoznal mnoge naše ljudi in njihovo prijaznost. Posebej je pohvalil to, da ga nikjer ne nadlegujejo z raznimi kontrolami, kar je, izgleda pričakoval.

Holandki gostje pri Žvižovcu

Srečanje planincev in borcev na Menini

Tovariško srečanje na Menini

Na Smrekovcu je na Dan borca srečanje ZRVS, Zveze borcev in mladinske organizacije iz Tuhinja. Letos so povabili tudi Zadrčane, ki so tako skupno z njimi proslavili spomin borbene poti Šlandrove brigade. Ta ima domicil v mozirski občini.

Na Menino smo prišli 5. 7. zvečer. ZB iz Nove Štifte je prišla v skupini s praporom. Planinci so prižgali taborni ogenj. Kmalu se je oglasila partizanska pesem ob harmoniki in obujali smo spomine na slavno in herojsko obdobje NOB. Borci Šlandrove brigade so nam veliko pripovedovali o bojih, ki so jih sami doživeli in preživeli.

V nedeljo smo pri spomeniku na Smrekovcu položili venec in z enominutnim molkom počastili spomin na našega Tita in na vse borce, ki so padli na Menini. Borec in komandant bataljona Šlandrove brigade tovariš Božič nam je lepo orisal težko borbeno pot te brigade. V kratkem programu, ki je sledil so sodelovali Tuhinjčani Novoštiftčani. Pogrešali smo na tem slavju še mnoge druge.

Vendar pa vsi, ki smo se tega lepega slavja udeležili, smo sklenili, da se prihodnje leto spet srečamo na Smrekovcu na ta dan. To naj postane tovariško srečanje Tuhinjcev in Zadrčanov. Tako naj bi ti lepi slovenski dolini sodelovali še naprej v prenašanju tradicij narodnoosvobodilnega boja na našo mladino.

J. L.

Treba je bilo dobro premisliti . . .

Kviz v Novi Štifti

Že večkrat nam je televizija pokazala razne kraje v Gornji Savinjski dolini, pa vendar le do Gornjega grada. Zato smo ob praznovanju krajevnega praznika pripravili kviz, katerega glavno vprašanje se je glasilo: Kaj veš o Novi Štifti?

Dvorana v zadružnem domu je bila nabito polna. Mi pa smo zato tudi z velikim navdušenjem spremljali tekmovanje in tako spoznavali zgodovino NOB, starejšo zgodovino Nove Štifte, povojni razvoj in nekatere značilnosti kraja. Tekmovali sta dve ekipi OOZSMS Nova Štifta, športno društvo, gasilsko društvo in osnovna šola. Žirijo, ki je seveda skrbela za pravilno in točno izvedbo kviza so sestavljali predstavnik krajevne skupnosti, prosvetnega društva in mladinske organizacije.

Tekmovalci so se zelo dobro pripravili. Prvo mesto si je priborila ekipa športnega društva. Krajani so zavzeto spremljali odgovore in seveda pravilne nagradili z burnim aplavzom.

Kviz nam je tako osvežil mnoge dogodke in navade v našem kraju, ki so bili že skoraj pozabljeni. Pozornost so vzbudila tudi posamezna krajevna imena: Bezgov trg, Mušja vas, Citroka, Senčnarji, Sončnarji in še veliko drugih, ki smo jih tako rešili pozabe. In še stare navade so bile tudi obrazložene, ki pa so na žalost že opuščene: mencarija, kožuharija, jajčarija in obrezačija.

Kviz so popestrili s kulturnim programom, v katerem so sodelovali pevski zbor, osnovna šola Nova Štifta in člani mladinske organizacije. V programu so se vrstile recitacije, glasbene in humoristične točke. Zelo lepo so izvedli svoj nastop tudi naši najmlajši. Po tem je pred domom zagorel kres in začela se je zabava na prostem.

TONE SOVINŠEK

Dva požara v štirinajstih dneh

V ponedeljek, 30. junija se je vnel požar v Lokah pri Mozirju. Povzročitelj požara samovžig slabo posušenega sena, je na kmetiji Rudija Čopar, Loke 30 do tal uničil gospodarsko poslopje. Kljub hitri pomoči gasilcev in ostalih krajanov je le s težavo uspelo rešiti stanovanjsko hišo katere ostrešje je že objemal rdeči potelin.

Nedelja, opoldne 13. julija. Zvok gasilske sirene je zmotil prebivalce Mozirja in okolice. Tokrat ni bila programirana gasilska vaja, temveč požar na kmetiji Vinka Cevzar v Ljubiji. Zopet je samovžig slabo posušenega sena povzročil požar na gospodarskem poslopju, in ga docela uničil. Domači so bili zdoma, zato je reševanje imetja bilo prepuščeno sosedom, gasilcem in ostalim krajanom, ki so prišli nuditi pomoč. Ker na Kolovratu ni vode, so gasilci črpali vodo in zelo oddaljene Ljubije, in tako preprečili širjenje ognja na stanovanjsko hišo, ki je bila že v veliki nevarnosti.

CIRIL SEM

Konjeniški šport tudi v Mozirju

Poročali smo že o tem, da je mozirsko turistično društvo po letošnjem občnem zboru pričelo delovati preko interesnih skupin –sekcij. Smatrajo, da bodo na ta način pridobili krajane k neposrednemu sodelovanju. Zavedajo se, da je kraju in okolici potrebno še marsikaj. Naloge turističnih društev so v marsičem drugačne od tistih pred leti. Nekoč ni bila turistična dejavnost tako zahtevna kot je danes. Če so se še pred časam zadovoljili obiskovalci z naravnimi lepotami, dobro hrano in mirom, potem želijo danes mnogo več. V Mozirju je število turističnih sob zelo upadlo, pa je zato treba ponudbo popestriti. Prav to so imeli turistični delavci v mislih, ko so se s celjskim konjeniškim klubom, pričeli urejati prostor na nekdanjem sejmišču in sedaj pripravljajo načrt nekaterih objektov, ki so potrebni za konjski šport. Mladina se že zanima za sodelovanje, zato prihaja občasno iz Celja vaditelj, ki navaja novince na konjeniške veščine. Nameravajo pripraviti ponudbo raznih uslug, kot jahanje, vožnja s konjsko vprego in podobno. V svojem delu so zelo zagnani. Za njihove načrte je krajevna skupnost že pokazala razumevanje. Seveda pa bo treba še marsikaj postoriti, da bo zahtevna dejavnost, kot je konjski šport, zaživela.

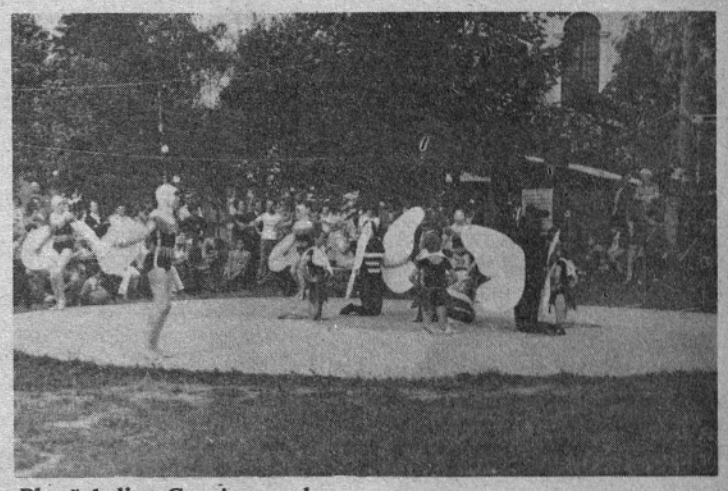

Ples čebelic v Gornjem gradu

V Gornjem gradu je bilo živahno

11. čebelarski praznik, ki ga je organiziralo turistično društvo Gornji grad je verjetno zasenčil marsikaterega doslej.

Tako po udeležbi obiskovalcev, kot tudi v pestrosti programa je prireditev v celoti uspela. Najprej so odprli razstavo starin in listin v šoli. Tu je potrebno poudariti, da gre za povsem osebno prizadevanje Ivana Mavriča, ki je tako bogato zbirko prizadevno predstavil. Vsi ti dragoceni predmeti naše Kulturne dediščine pa žal nimajo svojega mesta, kjer bi bili stalno razstavljeni in dostopni javnosti.

Ivan Mavrič ni zbiral za sebe, temveč za kraj! V tem je pa seveda izziv, ki terja od nas vseh, da poskrbimo za prostor, kjer bi se lahko nastanil skromen muzej. Iz malega raste veliko – najbrže bi zametek pomenil za tako zgodovinski kraj, kot je Gornji grad veliko kulturno pridobitev. V predprostoru kina so pripravili pravo pašo za oči lovci. Razstava lovskih trofej, literature in nagačenih živali je bila nadvse skrbno pripravljena. Menda, največji ponos razstave je trofeja divjega prašiča, ki je bila odlikovana z vrsto odličij. Razstava je predstavila v dostojni obliki prizadevno dejavnost lovcev v Gornjem gradu. V nedeljo je presenetil nastop čebelic, to je skupine učencev tukajšnje šole, ki jih je vodila Jožica Purnat. Žal pa so številni ljudje zaman čakali na prikaz čebeljarjenja, ki je bil na programu. Zaradi podaljšanega predavanja o čebelarstvu je izpadel. Turistično društvo je podelilo priznanja za lepo okolje in lepe cvetlice. Priznanja so prejeli – iz Gornjega grada:

Anka Rajter, Marija Mavrič, Vilma Vezočnik, Pepca Pahovnik, Pavla Bezovšek in Antonija Štiglic – iz Nove Štifte: Polona Smrečnik in Olga Repenjšek – iz Bočne: Zdenka Rop in Pepca Štorgelj – iz Šmartnega ob Dreti: Alojzija Matek in Jožefa Levar. Turistično društvo je predalo tudi prehodni pokal občinskemu prvaku v rokometu TVD Partizanu iz Gornjega grada. Marljivim turističnim delavcem v Gornjem gradu gre vsa pohvala za uspešen čebelarski praznik!

Kozolec v Lokah gori . . .

U zori išči dan!

Odboru za obnovo ceste Podvolovljek pri KS Luče, je z dobro delovno organizacijo uspelo že do aprila tega leta modernizirati in asfaltirati 1.200 dolžinskih ali 3600 m2 cestišča. Istočasno smo tudi uredili kanalizacijo, zabetonirali dvoje mostov 40 m2 in močno izboljšali še preostali del cestišča 800 dolžinskih metrov. Da je bil uspeh zadovoljiv so morali redko naseljeni Podvolovlječani z manjšo pomočjo njihove bližnje okolice globoko seči v žep in napraviti več sto traktorskih in težaških ur. Krajane še v bodoče čaka veliko bremen, saj še niso poravnani dokončni računi in ne urejene bankine. Večji del krajanov je to družbeno akcijo dobro sprejel. Bila je ena največjih v tem letu v naši občini. Žal pa je bilo tudi nekaj krajanov ki so stali ob strani in želeli celo neuspeh. Ti ljudje pozabljajo da so bili Podvolovlječani z bližnjo okolico vedno med prvimi, če je bilo treba nuditi kakršno koli družbeno pomoč kraju Luče ali tudi sicer. Tako je bil tudi odličen odziv na referendumu za šolstvo in gospodarstvo v letu 1977. Zaradi vsega tega smo tudi naleteli na razumevanje in pomoč pri organih širše družbe, pri gozdarstu, kmetijstvu, komunali, vodni skupnosti itd. Hitro in kvalitetno izvršeno delo nam je omogočil tudi kolektiv GG Nazarje TOZD gradnja, s svojimi stroji in solidnimi in marljivimi delavci. V bodoče nas še čaka 4. del cestišča v dolžini 800 m da ga moderniziramo. Upamo da ne bomo vrgli puške v koruzo pred, že dobljeno zmago. Le malo dobre volje in šlo bo naprej. Saj je kraj že dosedaj marsikaj pridobil in se spremenil, na splošno napredoval radi dobro urejene ceste.

VINKO KNAPIČ

Regijsko tekmovanje tabornikov

V Šoštanju je bilo regijsko tekmovanje v taborniškem mnogoboju MEDVEDKOV in ČEBELIČ. Tekmovale so taborniške ekipe iz šestih občin.

Našo občino so zastopale štiri ekipe MČ. Tri ekipe so bile iz odreda SMREKA Gornji grad, ena pa iz odreda SAVINJSKI PARTIZAN Mozirje.

Odred SMREKA je bil šele pred kratkim ustanovljen, zato se otepamo s precejšnjimi težavami. Primankuje nam taborniške opreme in usposobljenega kadra. Na razpolago pa imamo mnogo volje do dela. Na tekmovanje smo odšli z mislijo NI VAŽNO ZMAGATI, VAŽNO JE SODELOVATI.

Ob lepem vremenu je tekmovanje nemoteno potekalo. Naši tekmovalci so bili prizadevni kar se da. Pravega tekmovalnega loka (ki je za nas predrag), še nikoli niso videli, a tudi tu so prekosili sami sebe. Seveda pa so dosegli dobre rezultate le v disciplinah, ki smo jih lahko trenirali, kot naprimer pri orientacijskem pohodu, tek preko ovir in podobno. Utrujeni in prepoteni smo ob štirinajsti uri zaključili tekmovanje in nestrpno pričakovali razglasitev rezultatov.

Veselo smo bili presenečeni, ko smo izvedeli, da smo zasedli dve tretji mesti, eno pa taborniki iz mozirskega odreda. Diplome, ki smo jih prejeli, so za nas dobra vspodbuda.

Prijetno nas je presenetila tudi odločitev štaba, da je našim tekmovalcem dodeljena čast spuščanja zastave ob zaključku tekmovanja. To nalogo smo prepustili najmlajšima tekmovalcema Lovrotu in Damjanu, saj oba šele končujeta prvi razred.

Karkoli se bomo kot taborniki naučili, bomo lahko koristno uporabili pri obrambi naše domovine, če bo kdaj potrebno.

MIRAN PURNAT

Novo strelišče v Lučah

Dolgoletna želja strelske organizacije Luče in ljubiteljev strelskega športa se je uresničila. V juniju je bila ob številni udeležbi strelcev predstavnikov KS in družbenopolitičnih organizacij kraja, občine, Obč. komiteja ZKS in Občinske strelske zveze Mozirje otvoritev novega strelišča v Lučah.

Za gradnjo strelišča se je strelska organizacija v Lučah odločila v letu 1976. Kljub nekaterim zapletom in težavam so zasadili lopate v letu 1977. Opravili so 616 udarniških ur, več kamionskih brezplačnih prevozov in strojnih ur, krajani pa so še prispevali v lesu. Dejavno se je vključila tudi Občinska strelska zveza Mozirje. Poleg druge pomoči znaša njen gmotni delež okoli 45.000,00 din. Vrednost zgrajenega objekta pa ocenjujejo na najmanj 200.000,00 din.

Pridobitev novega športnega strelišča ni pomembna samo za KS Luče, marveč za celotno območje naše občine, saj smo tako povečali število objektov, ki bodo pripomogli k večjim športnim dosežkom na področju strelstva. Dane bodo tudi boljše možnosti odročnejšim krajem za množično udeležbo v strelskem športu. Važna je tudi vzgoja mladih, izpopolnjevanje starejših in ne nazadnje usposabljanje za SLO in družbeno samozaščito.

V znak priznanja in v zahvalo za prizadevno delo in dosežene uspehe pri gradnji strelišča, aktivnosti v strelski organizaciji v kraju in občini, je Občinska strelska zveza ob tej priložnosti podelila posameznikom priznanja in plakete. Zlato plaketo Strelske zveze Slovenije je prejela strelska organizacija Luče, jubilejno plaketo Strelske zveze Slovenije sta pa prejela Tone Poljanšek in Ciril Podbrežnik, medtem ko so podelili bronasto plaketo SZ Slovenije Janezu Podlesniku in Ivanu Plazniku. Priznanje Občinske strelske zveze Mozirje Alojz Selišnik in Stanko Kosmač.

Pred otvoritvijo je bilo izvedeno strelsko tekmovanje z vojaško puško. Udeležilo se ga je 56 strelcev v 18 ekipah. Prvo mesto je osvojila OSO Solčava, drugo Luče in tretje mladinci sekcije Struge. Med posamezniki pa so bili najboljši Ciril Podbrežnik iz Luč, Janez Podlesnik iz Strug in Jože Debets in Solčave.

TONE MODRIJANČIČ

Gasilci tekmovali

Tudi to leto je organizirala Občinska gasilska zveza Mozirje občinsko člansko tekmovanje.

Tekmovanje je del programa za leto 1980, ki ga je sprejel občni zbor. Vsakoletne priprave, niti tekmovanje samo, ni samo sebi namen, marveč je eden od elementov strokovnega usposabljanja operativnih gasilcev.

Tekmovanje je bilo v Okonini. Na tekmovanju je sodelovalo vseh 15 gasilskih društev, z osemnajstimi tekmovalnimi desetinami. Od teh GD Gorica ob Dreti z dvema moškima in eno žensko desetino ter GD Mozirje z dvema moškima desetinama. Tekmovalne desetine so bile sorazmerno dobro pripravljene, saj je bilo prvo mesto doseženo z 840 točkami od 1000 možnih, zadnje mesto pa s 711 točkami. Od nastopajočih desetin je dosegla 1. mesto II. desetina GD Gorica ob Dreti z 840 točkami, drugo mesto s 813,5 točkami sta si delila GD Nazarje in GD Rečica, tretje mesto s 812,5 točkami pa je osvojila prva desetina GD Gorica ob Dreti. Ostale desetine so dosegle manjše število točk, medtem, ko je ženska desetina nastopila brez konkurence.

Za dosežen uspeh so za prva tri mesta prejela desetine pokale in priznanja, prav tako ženska desetina, vse ostale desetine pa samo priznanja.

Tekmovalni prostor je dobro pripravilo GD Okonina. Za lepo urejen in dobro pripravljen prostor gre gasilskemu društvu vsa pohvala in tovarišu Goveku, ki je dovolil tekmovanje na travniku. Tekmovanje je bilo po mnenju sodnega zbora dobro pripravljeno in tudi uspelo na splošno zadovoljstvo vseh. Res pa je, da so tiste enote, ki so vložile več truda v priprave, dosegle tudi boljša mesta. K splošnemu razpoloženju prisotnih na tekmovanju pa je prispevalo še izredno lepo in sončno vreme.

H. F.

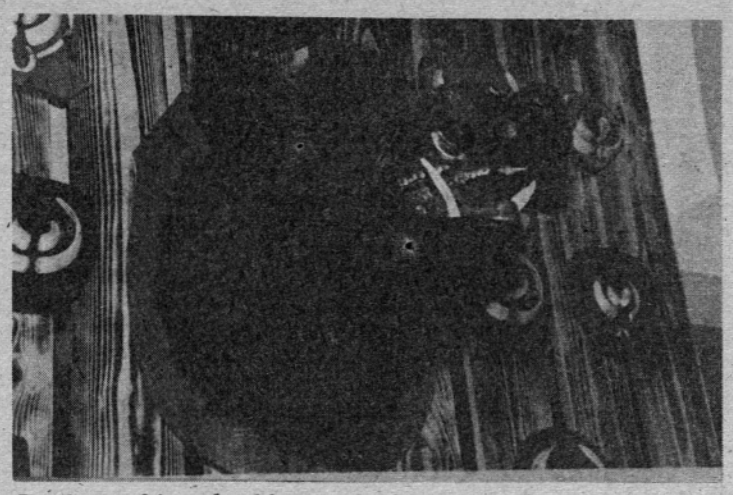

Izredna trofeja na lovski razstavi v Gornjem gradu

Strelsko tekmovanje v počastitev dneva borca

Pod pokroviteljstvom občinskega odbora Združenja zveze borcev NOV Mozirje je bilo na strelišču v Lučah strelsko tekmovanje z vojaško puško v počastitev DNEVA BORCA.

Tekmovanja se je udeležilo 72 strelcev v 18 ekipah krajevnih organizacij ZZB NOV, strelskih društev, lovskih družin, mladine, rezervnih vojaških starešin in mladih zadružnikov.

Ekipno je dosegla prvo mesto osnovna strelska organizacija Luče s 157 krogi, drugo OSO Mozirje s 154, tretje pa LD Luče s 149 krogi. Med posamezniki je bil najboljši Zdravko Kladnik iz OSO Luče – sekcija Struge, drugi Anton Kladnik LD Luče, tretji pa Jože Debets, LD Solčava.

Zmagovalna ekipa je prejela iz rok predsednika Krajevne organizacije ZZB NOV Luče Vinka Knapiča pokal Občinskega odbora ZZB NOV Mozirje. Za drugo in tretje mesto ter najboljšim posameznikom pa so bila podeljena priznanja in diplome.

TONE MODRIJANČIČ

Veleslalom za memorial Franca Herleta na Okrešlju

Športno društvo Solčava je ponovno oživilo tekmovanje v veleslalomu za memorial Franca Herleta, domačina, velikega športnika–alpinista in rodoljuba, ki je dal življenje za svobodo.

Tekmovanje je bilo junija izpod Turškega žleba proti Okrešlju. Vabljena so bila vsa športna društva v občini Mozirje in PD Celje.

Prvo mesto in prehodni pokal je osvojilo PD Solčava,

druga je bila ekipa ŠD Nova Štifta,

tretja pa ekipa Alpinističnega odseka Celje.

Od članov je bil najboljši Selišnik Alojz in Luč, od članic pa Golob Pija PD Solčava.

Tekmovanje je ob dobri organizaciji in izrednemu vremenu lepo uspelo.

Prihodnje leto se pa še v večjem številu dobimo pod Turško goro.

FRANC PODBREŽNIK

DELAVSKA UNIVERZA
MOZIRJE
razpisuje v šolskem letu 1980/81
vpis v

OSNOVNO ŠOLO ZA ODRASLE
(6., 7., in 8. razred)

Vsem tistim, ki iz kakršnihkoli razlogov niste uspeli v mladosti končati osnovne šole, ponovno nudimo priložnost, da jo končate. Šolanje je brezplačno.
Vse informacije dobite pri Delavski univerzi Mozirje; v ponedeljkih, torkih, četrtkih in petkih od 6. do 14. ure, v sredah pa od 6. do 16. ure.
Prijave sprejemamo do 10. septembra 1980

Bogata zakladnica kulturne dediščine na razstavi v Gornjem gradu

Razmejitev pašnikov in gozdov

V teku so razgovori med gozdarskimi in kmetijskimi strokovnjaki v občini glede koriščenja pašniških površin. Znano je, da postaja pašništvo važen člen v živinorejski proizvodnji. Vemo tudi, da so nekoč veliko več živine pasli kot današnje dni. Prav zaradi gospodarskega pomena pašništva je tudi družba z raznimi ukrepi pričela pospeševati to dejavnost. V naših prilikah gre za to, da se določi stanje, kot je bilo pred tridesetimi leti. Takrat so se namreč dogovorili kaj je smatrati za pašnik in kaj za gozd ter določili razmejitve. Med tem so zaradi upadanja zanimanja za pašo mnogi objekti propadli, oziroma so v stanju, ko jih je treba temeljito obnoviti. Živinorejci menijo, da bi moral les, ki je na pašniških površinah služiti kot vir sredstev za popravilo pašniških naprav. V tem si niso enotni z gozdarji, sicer pa sta zakona, ki urejata koriščenje kmetijskih, oziroma gozdarskih površin v marsičem neusklajena. Od tod seveda izvira tudi mnogo nejasnosti glede pravne rešitve stanja.

Opravili letni preizkus znanja

Zbrali so se v Kropi in Šmiklavžu. Rezervni vojaški starešine z območja občine Mozirje so neposredno na terenu v skupinah zagovarjali in prikazali rešitve taktičnih nalog, ki so jih dobili v pismeni obliki nekaj dni pred preizkusom znanja. Ustno pred komisijo pa so morali podati: oceno situacije s predlogom odločitev, dajanje nalog podrejenim, organizacijo in sodelovanje v načelu splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite na terenu, organizacijo poveljevanja, zveze in ognjeno pripravo napada.

Poleg vojaško taktičnega dela so opravili še preizkus iz idejnopolitičnega znanja, o vlogi in pomenu Splošnega ljudskega odpora ter osnove iz zdravstva.

Visoka udeležba in solidno znanje izpričuje to njihovo zavzetost v izpopolnjevanju obrambnih nalog.

TONE MODRIJANČIČ

Struga Ljubije ne bo suha

Pred nekaj dnevi so pričeli delati vodovod iz Ljubije v Velenje. Pred Mikekovo domačijo naložene številne cevi pričajo o tem, da se bodo dela resno lotili. Ugibanja naših krajanov, ki so nekako navezani na vodo Ljubije, so narekovala, da smo se povezali z direktorjem komunalne skupnosti Velenje, ing. Antonom Venekom, ki nam je rade volje dal nekatera pojasnila okoli same gradnje in objektov. Investitor za dela na vodovodu je komunalna skupnost Velenje, izvajalec pa NIVO iz Celja. Da bi ohranili naravno okolje samega izvira so se odločili narediti zajetje nižje, vendar še v koritu Ljubije. Tako bo torej ostalo naravno okolje v glavnem neokrnjeno in takšno, kot je danes. Od celotne količine vode, merili so jo v šušnih obdobjih, bo le kakih 50% šlo v vodovod. Tako ni bojazni, da bi struga bila suha. Res je, da bo vodostaj nekoliko nižji. Seveda pa je treba upoštevati, da bo Kramarica v celoti nedotaknjena. Vzdolž porečja bodo uredili pragove, da bo možno življenje v samem potoku. V Velenju so celo pripravljeni sodelovati pri ureditvi okolja samega izvira v turistično točko. Pobudo za to je dalo turistično društvo iz Mozirja. Vodovod bo speljan preko Lepe njive do Mostnarja in dalje preko „Florjanskega grabna" proti Šoštanju in Velenju. Čistilne naprave bodo uredili na Grmovem vrhu. Zahtevno delo naj bi bilo še letos govotovo.

Invalidi v občini so dobro povezani

Veliko število invalidov v dolini je narekovalo ustanovitev društva, ki šteje danes že kakih 630 članov. Od teh je nepokretnih 42. Tem posvečajo posebno pozornost, ko načrtujejo delo društva. Letos so pripravili že nekaj kulturnih prireditev, pa tudi izlet, ki se ga je udeležilo preko 150 članov. Prav sedaj nameravajo zaključiti priprave za ogled postojank iz NOB. Tudi športno se uveljavljajo. Gre sicer za omejene telesne zmožnosti, zato pa so v strelstvu uspešni. Za svoje člane tudi sicer dobro skrbijo, saj jim pomagajo kjer je to le mogoče.

ISKRA

Industrija elementov za elektroniko,
TOZD FERITI, n. sub. o.
Ljubljana, Stegne 19

objavlja
prosta dela in naloge

STROKOVNEGA SODELAVCA V POSLOVNIH ENOTAH LJUBNO IN SOLČAVA

za organiziranje in vsklajevanje delovnega procesa v PE Ljubno in Solčava ter koordiniranje dela s sedežem temeljne organizacije v Ljubljani.

Pogoj: dokončana višja oziroma visoka šola strojne ali elektro stroke, 3 leta delovnih izkušenj na podobnih strokovnih delih ali
dokončana srednja šola strojne oziroma elektro stroke, 5 let delovnih izkušenj na podobnih strokovnih delih.
Poseben pogoj: kandidat, s katerim bomo sklenili delovno razmerje bo moral vsaj pol leta delati na sedežu TOZD v Ljubljani. Prednost imajo kandidati, ki bodo imeli stalno bivališče na področju zgornje Savinjske doline.

7 DELAVK

v montaži v PE Ljubno.
Pogoj: dokončana osnovna šola.

Za opravljanje navedenih del in nalog sklepamo delovno razmerje za nedoločen čas. Za vsa dela je določeno 3-mesečno preizkusno delo.
Kandidati naj pošljejo pismene vloge v 15 dneh po objavi na naslov: ISKRA IEZE–TOZD FERITI, Ljubljana, Stegne 19.
Pojasnila dajemo osebno ali po telefonu (061) 557–378.

Letos bo proslava občinskega praznika v Nazarjah

Predsednik skupščine občine Mozirje je imenoval posebni prireditveni odbor za proslavo občinskega praznika. Na prvi seji so se dogovorili o nekaterih organizacijskih pripravah. Zagotovljeno je, da bo kulturni dom v Nazarjah do takrat usposobljen za tisti del programa, ki naj bi se v njem odvijal. Dogovorili so se za pododbore, ki morajo prihodnje seje pripraviti podrobnosti za izvedbo praznika. Treba je vedeti, da sovpada letos več delovnih zmag in jubilejev – 80 let Glina. Odprli bodo oplemenilnico ivernih plošč na Glinu in pa tudi novo žagalnico. V Elkroju bodo vključili v sklop obratov novo delovno dvorano, tako pa tudi pri Kovinarju na Ljubnem. Poseben poudarek se bo dal obletnici samoupravljanja v naši družbi. Program bo trajal nekaj dni. Zato je potrebno tesno sodelovanje med Glinom, Kovinarjem, Elkrojem in krajevno skupnostjo Nazarje, da bo zagotovljena uskladitev posamičnih prireditev. Že sedaj lahko povemo, da bo 13. septembra veliko delavsko zborovanje na industrijskem prostoru v Glinu. Dalje bo svečana seja vseh občinskih zborov v novem domu. Seveda pripravljajo delovne organizacije svoje programe za to priliko, ti pa se bodo preko pododborov, kot že rečeno vsklajevali. Tudi ZZB pripravlja odkritje spominskih obeležij in sicer padlemu komandantu Letonji–Kmetu in na mestu kjer je stala partizanska bolnica Celje.

Skupina izletnikov iz Luč

Borci na izletu

Kakor vsako leto, tako je tudi letos organizacija ZZB NOV Luče ob Savinji organizirala enodnevni izlet za svoje člane, njihove svojce in mladino. Obiskali smo rojstni dom predsednika Tita v Kumrovcu in dom mladosti. Težko je opisati občutek. Z bolečino v srcu, ki se je vidno izražala na slehernem obiskovalcu. Spomini na našega Tita so postali živi. Vsakdo je v tem trenutku mislil na zelo težko in uspešno zgodovinsko pot Tita v borbi za večje pravice delavskega razreda v domovini in v svetu.

Nato smo si ogledali še za Lučane nepoznani kraj, Stupiške toplice. S posebnim zanimanjem pa smo si ogledali spomenik voditelja kmečkih uporov MATIJA GUBCA. Nad spomenikom smo bili presenečeni, kakor tudi nad vzorno urejenim zgodovinskim muzejem v gradu in prelepo okolico. Na povratku smo si ogledali ATOMSKE TOPLICE ter se razvedrili v bazenu s toplo vodo.

Blagovnica Emone v Mozirju bo

Že v preteklem letu smo večkrat pisali o blagovnici, ki naj bi jo v Mozirju gradila Emona iz Ljubljane. Zgradba trgovine naj bi stala med bencinsko črpalko in cesto proti Šmihelu. Kot smo bili obveščeni na oddelku za gospodarstvo na občini ima Emona v načrtu gradnjo v obdobju 1981–82. Torej od svoje prvotne odločitve niso odstopili, vendar pa je naložbe zavrla utesnjena investicijska dejavnost.

Spored filmov v Mozirju za mesec avgust

2. 3. Rdečilo za ustnice – ljubezenska drama (Margaux Hemingway)
5. Hišni obiski – komedija (Walter Matthau, Glenda Jackson)
7. Ptiči – srhljivka (Rod Taylor, Jessica Tandy)
9. 10. Napad na policijsko postajo – (Darwin Joston, Laurie Zimmer)
12. Življenje se dvakrat začne – drama (Catherine Daneueve, Anouk Eimee, Charles Dener)
14. Buč Kasidi in Kid – komedija (Paul Newman, Robert Redford)
16. 17. Hvala bogu danes je petek – disco komedija (Valerie Landsburg, Donna Summer)
19. Slovo velikega poglavarja – Winetou III.
21. V labirintu moči – kriminalka (Jean Paul Belmondo)
23. 24. Mister miljarder – komedija (Terence Hill, Valerie Perrine)
26. Jesenija – ljubezenska drama (Jacqueline Andree, Jorge Lavat)
28. Erotične avanture Kazanove – erotična komedija (Tony Curtis, Brit Ekland, Sylvia Koscina)
30. 31. Jeklena pest – kriminalka (Charles Bronson, Jill Ireland)

Dragi starši

Ali v času oddiha radi vzamete v roke dobro knjigo? Ali vas zanimajo novitete naših založb? Morda bi vam prav prišla strokovna knjiga o

MEDICINI (Novi veliki Kneippov priročnik, Glavoboli in migrena, Bolečine v križu in išias, Domači zdravnik. Zdravilna zelišča, Diete pri raznih boleznih, Otrok od rojstva do šole Kontracepcija Spolna vzgoja . . .)

TEHNIKI (Sam svoj obrtnik, Knjiga o avtu, Ureditev podstrešij, in malih stanovanj . . .)

VRTNARSTVU (Vse o cvetju, Vinogradništvo, Kmetovalčev priročnik, V sadnem vrtu, O gobah . . .)

GOSPODINJSTVU (Kuharica, Knjiga za vsak dom, Dietna kuhinja, Ekspresna kuhinja, Knjiga za vsako ženo, Vse o šivanju, Ročna dela . . .)

IN (Kako si pridobiš prijatelja, Istorija magije Bermudski trikotnik, Poti do znanja, Govorica telesa . . .) ter še veliko drugega zanimivega in poučnega branja. Če radi poslušate klasično ali slovenske zborovske pesmi, si lahko v naši knjižnični diskoteki izberete ploščo in jo na gramofonu poslušate.

Knjižnica je odprta: PONEDELJEK: 10 – 14 TOREK: 9.30 – 18 SREDA: 10 – 14; ČETRTEK: 17 – 19; PETEK 10 – 14.

Odmev...

V prizadevanjih, da bi ohranili resnice preteklosti, smo načeli vprašanje Ussarjevega znamenja v Mozirju V zadnji številki našega glasila smo postavili nekatere domneve, ki so znane okoli kraja kje je pomnik stal. Morda bo kdo dejal, da iščemo stvari, ki danes niso več zanimive.

Gre bolj zato, da zagotovimo zgodovini vire, ki bodo izvirni in utemeljeni. V mnogih zapisih je to znamenje omenjeno. Tako je o njem pisal tudi prof. Janko Orožen. Vendar je prevladovala marsikdaj napačna trditev da je znamenje stalo v Ljubiji, nekateri ga celo zamenjajo s sedanjim kužnim znamenjem ob cesti proti Soteski. No, na naš sestanek se je oglasilo nekaj krajanov Mozirja. Najbolj se zdi utemeljena trditev Franja Steinerja, mlajšega ki je povedal, da je del kamna vzidan v hiši, ki jo je gradil Martin Suster okoli leta 1894. Opozoril je še na vir, tiskan v nekem slovenskem berilu devetdesetih let preteklega stoletja, ki opisuje dogodek tako, da daje slutiti utemeljeno domnevo, da so se tržani na črti kjer danes stoje kužna znamenja (Kolovrat, Ljubija Loke) obdali s plotom. In ko je Ussar slutil svojo obolelost po kugi, naj bi šel do omenjene ograje in naj bi zmetal svoje prihranke preko nje sestri, ta je stanovala onkraj te meje. Na poti nazaj, ga je na stezi, ki je vodila ob pobočju hriba (vzporedno, današnje ceste proti Šmihelu) doletela smrt. Na tem mestu ki bi ga lahko označili kakih 30 m od sedanje ceste pod „Malim bregom", je stalo znamenje z latinskim napisom. Besedilo hrani mozirski arhiv. Ta napis pa je zapisal Laykauf, pozneje pa ga je Franjo Vajd prevedel v naš jezik. Vse povedano se ujema z nekim zapisom Laykaufa, ki trdi, da je del znamenja vzidan v neko hišo na začetku trga. O smrti Ussarja je dosti napisal tudi Ignac Orožen, sicer znani zgodovinar preteklega stoletja.

Zemeljska dela za vrtec v Mozirju

Red tudi na pokopališču

Na območju občine Mozirje skrbijo za red, urejevanje in evidenco na pokopališčih krajevne skupnosti po odborih ali v večjih krajih od krajevnih skupnosti imenovane pokopališke uprave.

K urejevanju pokopališč prispevajo mnogo odbori in pokopališke uprave in nemalo krajani sami. Tudi omenjeni predpisi so namenjeni temu, da bodo pokopališča lepo urejena in vzdrževana. S tem pa je tesno povezano vzdrževanje posameznih grobov, kar posamezni krajani čestokrat zanemarjajo. Neurejeni grobovi prav gotovo niso v okras pokopališču kot celoti. Res je sicer da so v zadnjih letih pokopališča in grobovi lepše vzdrževani, vendar posamezniki še vedno opuščajo vzdrževanje.

Poseben problem ob pokopališčih je odlaganje smeti. Sodimo, da je v tem pogledu še premalo discipline, premalo smisla in razumevanja za urejeno okolje pokopališč. Posamezniki odlagajo ovenelo cvetje, plevel in celo vaze na mesta, ki niso določena za odpadke, ponekod celo ob druge grobove. Takšno početje in nedisciplina za red povzroča negodovanje ter jezo ostalih lastnikov grobov kakor tudi vodilnih ljudi pokopaliških uprav samih.

Te vrstice so namenjene predvsem tistim, ki kršijo pravila pokopališkega reda, zato je upati, da se bo stanje izboljšalo pa naj bo to v Mozirju ali drugem kraju kjer so kršitve prisotne.

Pokopališka uprava
Mozirje

OBČINSKO PRVENSTVO V ROKOMETU

Vsa predtekmovanja za to prvenstvo so opravili na igrišču Partizana v Gornjem gradu. Tekmovala so športna društva Luče, Nazarje Rečica in TVD Partizan Gornji grad. Za končno odločitev sta igrali ekipi z Rečice in Gornjega grada. Občinski prvak je Gornji grad. Igra med Nazarjani in Lučani je dala tretje uvrščenega – Luče. Doslej so bili Lučani na samem vrhu. Kaj je vzrok za letošnjo slabo uvrstitev ugibajo vsi, ki se s tem športom ukvarjajo.

TUDI STARE RAZGLEDNICE SO KULTURNA DEDIŠČINA

V zadnjem času se je v svetu, pa tudi pri nas začelo zbiranje starih razglednic. Te potem na raznih dražbah prodajajo zbiralcem. No, slednje je zaenkrat bolj običaj v tujini. Vendar, tudi mi mnogo tega in podobnega narodnega blaga zavržemo. Opozorilo velja vsem, ki bi z dobro voljo pomagali obogatiti domače arhive. Ti si prizadevajo kar se da dosti gradiva iz preteklosti rešiti za bodoče rodove. Pomagajte tudi VI!

Urednikova beseda

Bralki iz Lepe njive sporočam da sem sestavek oddal lovski družini Mozirje in sem jo zaprosil za stališče. V prihodnji številki ga bomo skupaj z odgovorom objavili.

Prosimo dopisnike, da upoštevajo rok predaje sestavkov, ki je do 15. v mesecu. Istočasno prosimo, da pišejo po možnosti na stroju z razmahom ene prazne vrste oziroma 30 vrstic na stran s tem da je v eni vrstici 65 znakov.

Savinjske NOVICE

„Savinjske novice" izhajajo mesečno — Izdaja SO in delovne organizacije občine Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik — Tehnični urednik Niko Kupec — Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon: (063) 830-017 — Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje številka 5076-637-56 — Savinjske novice, glasilo SO Mozirje — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 20. v mesecu — Stavek, filmi in prelom ČZP Dolenjski list Novo mesto — Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani — Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1 72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Iz Mičevca pri Zagrebu do Bihača

(Po pripovedovanju Alojza Robnika, Kovnika iz Podvolovljeka)
Piše: ANTON IKOVIC

in odšla na železniško postajo, odkoder sva se odpeljala do Zidanega mosta. Ker je bila proga uničena, sva se proti Celju odpravila kar peš. Na srečo naju je dohitel voznik s konjem. Prosila sva ga, da naju je peljal do Celja, od koder je kmalu odpeljal vlak do Šmartnega ob Paki, potem pa sva zopet pešačila do Mozirja. V neki gostilni v Mozirju, kjer sva naročila golaž, so naju Nemci zopet legitimirali. Niso nama povzročali težav in lahko sva nadaljevala pot. V nedeljo zvečer (20. 4.) sva tako izmučena vendar prispela v Luče. Ropas je nadaljeval pot še do Solčave, jaz pa sem odšel domov v Podvolovljek.

V NEMŠKO VOJSKO IN K FRANCOSKIM PARTIZANOM

Ko sem prišel domov, sem se kmalu vključil v gozdno delo pri gozdarju Hinku Bleierju, ki je imel svojo pisarno Na Hribu v Lučah.

Ko sem šel nekoč po denar za opravljeno delo, sem ga v njegovi pisarni pozdravil „dober dan", on pa je zahteval od vsakogar pozdrav „Heil Hitler" Rekel sem mu, da ne znam nemško, zato pa mi je grozeče dejal: „Pa še dobro se je boš naučil, bova že še zaplesala."

Že čez teden dni sem dobil poziv za Wehrmanschaft vežbe v Velki Preski nad Trbovljami. Tam sem moral biti kazensko šest mesecev. Bil sem pri delavcih, ki so delali presek za nemško – italijansko mejo. Tudi pretepali so nas, ker jih največkrat nismo razumeli. Kazensko sta bila tam tudi Prekov Franc in Prošev Bine – oba iz Luč.

Ko sem se vrnil domov, sem že po dveh mesecih dobil poziv za nemški nabor.

Gustl, Franc in jaz smo se domenili, da ne bomo podpisali sprejema poziva za nabor. Ker tega res nismo storili, so najprej aretirali Gustelna in Franca ter ju odpeljali v Celje v zapor. Že zvečer pa sta se vrnila, ker sta podpisala. Meni sta sporočila, da bom tudi jaz šel v zapor, če ne podpišem.

Bila je nedelja v januarju 43, ko so prišli k meni v Kali župan Bartošic Hofbawer in Sodik in me pregovorili, da sem podpisal. Na naboru sem bil dodeljen h gebuergsjagerom pionir. Oče je napisal prošnjo, da bi bil lahko doma še tri mesece, a ni dobil odobreno. Moji letniki (1916) so že vsi odšli, mene pa niso poklicali. Po preteku treh mesecev sem vsak dan pričakoval poziv.

Nekega dne so k meni prišli partizani Mehelički Lojze (Prek Alojz – Aljoša pripomba A. I.), Stlenarskega mežnarja sin Jaka in še dva, ki ju nisem poznal. Vabili so me v partizane. Ker pa sem imel družino, smo se domenili, da naj pridejo takrat, ko bom dobil poziv za vojsko in me „nasilno odvedejo."

Dne 26. oktobra 1943 sva z očetom prekrivala svinjak na Repovem. Ko sva se vračala domov, naju je srečal Prekov Tone, ki je šel k dekletu po slovo in povedal, da mora naslednji dan v nemško vojsko. Povedal mi je tudi, da isto čaka mene, le da dan kasneje.

Ko sem zvedel, da se je Šlangerjev Franc močno opekel in si Prekov Lojze odsekal palec na nogi, sem si tudi jaz belil glavo, kako bi prelisičil Nemce, da bi lahko ostal še nekaj časa doma. Zjutraj sem naročil ženi, da naj da kuhati lonec mleka. Najprej sem popil pol litra žganja za pogum in si zlil vrelo mleko na nogo. Ker nisem čutil bolečin, sem dal na štedilnik ponev z mastjo in si še tisto, ko je bila vrela, polil po nogi.

Takrat sem občutil hude bolečine. Prosil sem sestro Ančko, da je odšla k sosedu Pogorevčniku prosit za kolo, da bi se lahko odpeljal k zdravniku Arhu na Ljubno. Pogorevčkega očeta ni bilo doma, zato je kolo dala žena. Pri Markovskem travniku sem srečal Pogorevčkega očeta in mu povedal, da imam njegovo kolo. Rekel sem mu, da moram k zdravniku, ker me je otrok opekel z mlekom. Takrat mi je oče povedal, da ima zame poziv. Ko mi ga je hotel dati, sem rekel, da ga bom vzel, ko se vrnem od zdravnika.

Zdravnik Arh me je vprašal, če že imam poziv, jaz pa sem mu odvrnil, da še ne. Svetoval mi je, da naj pridem, ko dobim poziv, k njemu v ambulanto, ali pa naj grem kar v Celje, da bom dobil bolniško.

Ko sem se vračal domov sem dobil poziv in zjutraj sem s konjem prišel do postaje, od tam pa z avtobusom v Celje. Odšel sem v kasarno, kjer so me poslali k vojaškemu zdravniku. Zdravnika sta bila dva in eden me je že hotel poslati domov na zdravljenje, drugi pa je dejal, da naj grem za en mesec v Salzburg v bolnico, pa bom zopet zdrav, če ne bom celo leto „švinglal".

Poslali so me v Salzburg in v bolnici sem ostal en mesec. Bil sem med samimi Nemci. Začele so se zopet ponavljati Bleierjeve napovedi. Od tam sem odšel v 37 regiment, ki je bil v barakah v Salzburgu, tam sem ostal tri dni, da sem si malo opomogel, nato pa je prišel k meni nek podoficir in me vprašal, če bi znal sam priti v regiment v Belluno v Italiji. „Seveda bom znal", sem dejal, mislil pa sem le na dom. Povedal mi je, da bom po večerji, ki je ob osmih, dobil vozovnico in spremnico. Ob pol osmih pa je prišel podoficir in mi dejal, da sem lahko srečen, ker sta prišla z ruske fronte dva oficirja, ki tudi potujeta v Belluno poučevat vojake in bom tako imel spremstvo. Tako je moj načrt padel v vodo in moral sem v Belluno.

Tam sem bil dodeljen desetini, katerih večina so bili Slovenci, nekatere pa sem poznal še iz Celja. Prašnikar Jože in Sedminek Ivan sta bila iz Štor. Z njima sem se bolj seznanil in skupaj smo kovali načrte za beg.

Na pustno nedeljo 1944 smo s kolegi odšli v bližnjo gostilno. Ves čas smo se pogovarjali slovensko. Pri sosednji mizi je sedel starček in nas ves čas opazoval. Potem pa je v nemščini vprašal, kakšen jezik govorimo, da nič ne razume. Povedali smo mu, da smo Slovenci, on pa nas je vprašal, zakaj da smo v nemški vojski, če smo Slovenci. Ko smo mu povedali, da smo mobilizirani in da tam pač moramo biti, nam je povedal, da so v bližini partizani. Pokazal nam je hrib, kjer naj bi partizani bili in povedal, da so tudi Slovenci med njimi. Dejal je, da nam bo dobil vezo in da moramo biti v torek na tistem hribu.

(se nadaljuje)